

UNIVERZITA KARLOVA

Fakulta tělesné výchovy a sportu

Postoje studentů k netradičním sportům

Bakalářská práce

Vedoucí práce:

PhDr. Vladimír Janák, CSc.

Vypracoval:

Michal Krouský

Praha, květen 2023

Prohlašuji, že jsem závěrečnou (bakalářskou) práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze, dne

podpis

.....

.....

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své bakalářské práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto bakalářskou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení:

Fakulta / katedra:

Datum vypůjčení:

Podpis:

Zde bych rád poděkoval panu PhDr. Vladimíru Janákovi, CSc, za odborné vedení mé bakalářské práce a ochotu konzultovat ohledně jakýchkoli vzniklých problémů. Také bych chtěl poděkovat všem respondentům, kteří se zúčastnili mého průzkumu, neboť bez nich by tato práce nemohla vzniknout.

Abstrakt

Název: Postoje studentů k netradičním sportům.

Cíle: Hlavním cílem této práce je zjistit postoje studentů Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy k vybraným netradičním sportům. Vedlejším úkolem je zjištění ideálních informačních kanálů pro netradiční sporty a sepsání doporučení, jak tyto sporty zpopularizovat.

Metody: Pro průzkum postojů studentů k netradičním sportům bylo použito elektronické dotazování. Výsledky byly statisticky vyjádřeny metodou absolutní a relativní četnosti. Součástí celého výzkumu byl i předvýzkum, který sloužil k výběru několika netradičních sportů, které byly v práci více rozebrány.

Výsledky: Výsledkem průzkumu bylo zjištění určitých rozdílů mezi aktivním provozováním netradičních sportů a jejich sledováním. Zároveň bylo zjištěno, že některé asociace vybraných netradičních sportů neefektivně využívají sociální sítě, na což by se měli zástupci těchto sportů zaměřit, pokud chtějí zvýšit popularitu. Průzkum také ukázal, že k provozování netradičních sportů vede zájemce převážně sociální skupina, a i k tomu by měli zástupci těchto sportů přihlídnout. Zároveň by se propagátoři měli snažit dostat netradiční sporty do škol, podobně jako se to podařilo u jiných, dnes velmi populárních sportů.

Klíčová slova: Popularita, dotazování, netradiční sporty, atraktivita sportu, sledovanost sportu

Abstract

Title: Student's attitudes to non-traditional sports

Objectives: The main aim of this thesis is to determine the attitudes of students of the Faculty of Physical Education and Sport of Charles University towards selected non-traditional sports. A secondary task is to identify ideal information channels for non-traditional sports and to write recommendations on how to popularize non-traditional sports.

Methods: An electronic survey was used to investigate students' attitudes towards non-traditional sports. The results were expressed statistically using absolute and relative frequency methods. The whole research included a pre-survey which was used to select several non-traditional sports which were discussed more in the thesis.

Results: As a result of the survey, some differences were found between active practice of non-traditional sports and watching them. At the same time, it was found that some of the selected non-traditional sports do not use social networks effectively, which should be addressed by the representatives of these sports if they want to increase the popularity of their sports in the country. The survey also showed that people are predominantly driven to practice these sports by social groups, and this should also be taken into account by the representatives of these sports. At the same time, they should try to get the sport into schools, just as other sports that are very popular today have done.

Keywords: Popularity, interviewing, questionnaire, non-traditional sports, sports viewership, attractiveness of sport

Obsah

1	ÚVOD	9
2	CÍLE PRÁCE A ÚKOLY	10
2.1	CÍLE PRÁCE	10
2.2	DÍLČÍ ÚKOLY	10
3	TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE	11
3.1	SPORT	11
3.1.1	<i>Historie sportu</i>	<i>12</i>
3.1.2	<i>Struktura sportu.....</i>	<i>14</i>
3.2	NETRADIČNÍ SPORT	16
3.2.1	<i>Kinball</i>	<i>18</i>
3.2.2	<i>Ultimate frisbee</i>	<i>19</i>
3.2.3	<i>Discgolf</i>	<i>20</i>
3.2.4	<i>Tchoukball.....</i>	<i>21</i>
3.2.5	<i>Spikeball.....</i>	<i>23</i>
3.2.6	<i>Vybrané netradiční sporty a sociální sítě</i>	<i>24</i>
3.3	POSTOJE	25
4	METODOLOGIE	28
4.1	PROCES PRŮZKUMU	28
4.2	POUŽITÉ METODY	28
4.3	VÝZKUMNÝ SOUBOR.....	29
4.4	KONSTRUKCE DOTAZNÍKU	29
4.4.1	<i>Operacionalizace dotazníku.....</i>	<i>29</i>
4.4.2	<i>Pilotáž.....</i>	<i>30</i>
4.5	ANALÝZA DAT	31
5	VÝSLEDKY PRŮZKUMU A JEJICH INTERPRETACE	32
5.1	PROFIL RESPONDENTŮ	32
5.2	VZTAH KE SPORTU.....	33
5.3	ZNALOST NETRADIČNÍCH SPORTŮ	34
5.4	SLEDOVÁNÍ NETRADIČNÍCH SPORTŮ	38
5.5	AKTIVNÍ ZKUŠENOST S NETRADIČNÍMI SPORTY.....	41
5.6	ZDROJE INFORMACÍ.....	44
5.7	DOPORUČENÍ.....	45
6	UPLATNĚNÍ VÝSLEDKŮ PRŮZKUMU V PRAXI	47

6.1	VYUŽITÍ SOCIÁLNÍCH SÍTÍ.....	47
6.2	DOSTUPNOST SPORTOVIŠŤ.....	49
6.3	NETRADIČNÍ SPORTY NA ŠKOLÁCH	49
6.4	ZÁVĚREČNÁ DOPORUČENÍ.....	49
7	DISKUZE	50
8	ZÁVĚR.....	52
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	53
	SEZNAM INTERNETOVÝCH ZDROJŮ.....	53
	SEZNAM GRAFŮ, OBRÁZKŮ A TABULEK	55
	SEZNAM PŘÍLOH	56

1 ÚVOD

Sport je nedílnou součástí života téměř každého z nás. Nejedná se pouze o aktivní vrcholové sportování, ale i o sportování rekreační, kdy si člověk jen tak po práci či po škole jde zaběhat, zahrát fotbal nebo jakýkoliv jiný ze svých oblíbených sportů. Vedle sportování aktivního zde máme i pasivní, při kterém se člověk věnuje sportu jen ve formě sledování, ať už v pohodlí domova na televizích, tak i při fandění na hřištích, stadionech a tak dále. Co můžeme s jistotou říct je, že sport, ať už v jakékoliv formě, se nevyhne nikomu z nás a každý se s ním tedy v nějaké rovině setkává.

Mnoho z nás by si asi dokázal představit, co patří mezi ty nejpopulárnější sporty. Jsem si jist, že naprostá většina by mezi ty nejtradičnější zařadila fotbal, hokej, atletiku, tenis a tak podobně, zkrátka sporty, které je možno sledovat denně nejen v televizi, ale i na sportovištích v téměř každém menším městě. Každý z těchto tradičních sportů má svou dlouholetou tradici – jak vyplývá už z jejich označení. Proto jsou tyto sporty mnohem známější, populárnější a obvykle lépe financované.

Za posledních několik dekad avšak vzniklo množství jiných sportů, které zatím nejsou tolik známé, jelikož ještě nemají silnou tradici. Aktivně je obvykle provozuje mnohem méně lidí a i sledovanost mají mnohem menší – například v televizi můžeme na tyto sporty narazit jen stěží – mají totiž malý mediální prostor. Podobně je tomu i s počtem sportovišť, kde lze tyto sporty aktivně provozovat. V současné době jich není příliš mnoho a to je velkou překážkou pro to, aby byly tyto sporty více populární.

Problémem netradičních sportů je právě slabý mediální prostor a malý počet sportovišť, a to je tedy i hlavní důvod, proč se netradičními sporty zabývat – a to jak aktivním provozováním, tak oblíbeností těchto sportů co se týče sledování. Dojde tak k porovnání obecného povědomí o těchto sportech s jejich aktivním provozováním.

2 CÍLE PRÁCE A ÚKOLY

2.1 Cíle práce

Hlavním cílem této práce je zjistit postoje studentů Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy k vybraným netradičním sportům. Vedlejším úkolem je zjištění ideálních informačních kanálů pro netradiční sporty a sepsání doporučení, jak tyto sporty více zpopularizovat.

2.2 Dílčí úkoly

Pro splnění cílů práce je nutné splnit několik dílčích úkolů:

- vymezení netradičních sportů,
- vytvoření předvýzkumu pro zjištění, kterým pěti netradičním sportům se v práci konkrétněji věnovat,
- vyhodnocení předvýzkumu a zaměření se na konkrétní sporty,
- pomocí operacionalizace sestavit jednotlivé okruhy a následně i otázky týkající se postojů k netradičním sportům,
- provedení pilotáže na několika jedincích z Fakulty tělesné výchovy a sportu, aby byla podoba dotazníku a znění jednotlivých otázek zkontrolována a případně poupravena,
- zpřístupnění dotazníku pro studenty Fakulty tělesné výchovy a sportu, a to pomocí skupin převážně na sociální síti Facebook, případně i na jiných sociálních sítích,
- analýza posbíraných dat a jejich následné grafické zpracování pomocí serveru sruvio.com,
- sepsání doporučení pro zástupce netradičních sportů.

3 TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE

Tato část bakalářské práce je zaměřena na teoretická východiska, jež jsou nezbytná pro zpracování praktické části. Jsou zde podstatné informace týkající se dané problematiky, tedy postojů a netradičních sportů. Teoretická východiska práce tak slouží k shrnutí podstatných informací z české i zahraniční literatury, elektronických zdrojů a odborných článků týkajících se oblasti sportu a postojů.

3.1 Sport

Není jednoduché přesně označit, co je to sport. Existuje mnoho definic pojmu sport a každá tento pojem vymezuje jiným způsobem. U některých aktivit je tak obtížné určit, zda spadají pod pojem sport. Vznikají tak občas spory mezi jednotlivými příslušníky dané aktivity, zda právě jejich činnost spadá pod sport – například mezi profesionálními hráči basketbalu, hráči nově se vyvíjejícího e-sportu, nebo třeba hráči šachů.

Některé definice mají natolik široký záběr, že si podle nich pod pojem sport člověk může přiřadit téměř jakoukoliv aktivitu. Jedna taková vychází z Bílé knihy o sportu zavedené Radou Evropy (Evropská unie, 2007), která tvrdí, že: *„Sport můžeme chápat jako veškeré formy tělesné aktivity, které, provozovány příležitostně nebo organizovaně, usilují o vyjádření nebo vylepšení fyzické kondice a duševní pohody, vytvoření společenských vztahů či dosažení výsledků v soutěžích na všech úrovních“* (Evropská unie, 2007).

Zimmerová ve své knize *Netradiční sportovní činnosti: náměty a metody pro školu i volný čas* (2001) definuje sport jako jakoukoliv činnost, která má charakter hry a řídí se pravidly a zásadami fair play. Odměnou za sportování by měla být samotná činnost. Přináší nám radost, potěšení, zábavu, uspokojení a pohodu. I vysoká zátěž a námaha mohou být prožívány jako radostná činnost.

Z mého pohledu výraz "sport" zahrnuje mnohem více než pouhou hru, blíže je spojen s konceptem tělesné aktivity, která přináší zdraví, fyzickou vytrvalost, rozvoj dovedností a psychickou pohodu. A takto se tedy v této práci přistupuje i k netradičním sportům. Tyto sporty zde nejsou chápány pouze jako hry, ale také jako fyzické aktivity, které mají širší dopad na lidské tělo a mysl.

3.1.1 Historie sportu

V dávné minulosti byl člověk nedílnou součástí přírody. Postupem času se však začal od živočišné říše oddělovat pěstováním instinktivních činností a rozvojem náboženských představ. V této době člověk strávil většinu svého života putováním za potravou, k čemuž mu na rozdíl od ostatních zvířat nejvíce napomáhala schopnost myslet a uvažovat. Člověk přešel od spíše pasivního typu obživy k aktivním činnostem, jako byl lov a zemědělství. K tomu využívá nejen přirozené pohyby, ale i kultivované pohyby pomocí zbraní a dalších nástrojů. Tyto pohyby se staly součástí vzdělávání, rituálních obřadů a volnočasových aktivit a přestávají být pouze utilitární. Jejich obliba tak postupem času dává vzniknout různým hrám a slavnostem. Proto je obtížné hovořit o oblíbě či dokonce oblíbenosti tělesných cvičení v těchto počátcích (Štumbauer, Waic, Kössl, 2002).

3.1.1.1 Antika

Důležitou etapou v oblasti vývoje sportu byla antika. Antická kultura byla silně spjata s fenoménem „kalokagathie“, který cílil na všestrannou vospělost jedince ve smyslu propojení fyzické a duševní stránky člověka. Největší oblibu sportu a tělesných cvičení lze zaznamenat ve starověkém Řecku, pravděpodobně se vznikem a organizací řeckých her, kterých bylo mnoho. Některé z nich přerostly svůj místní význam a staly se hrami „všereckými“. Mezi tento typ her patřily Olympijské, Pýthijské, Nemejské a Isthmijské hry. Snem každého mladého Řeka bylo nejen vyhrát některou z těchto čtyř her, ale vyhrát všechny v rámci jedné olympiády. Pojem „Olympiáda“ měl v této době jiný význam, než jaký známe dnes. Představoval čtyřletý cyklus, v němž se tyto všerecké hry konaly (Štumbauer, Waic, Kössl, 2002).

3.1.1.2 Středověký sport

Ve 12. století se setkáváme s ideálem rytíře, který je často spojován se jmény Karla Velikého, Alexandra Velikého nebo krále Artuše. Základem středověkých armád byli tito rytíři, kteří prošli velmi přísným a všestranným vzděláním, ačkoli hlavním úkolem rytíře byl boj. Na rozdíl od čistě vojenské funkce starověkého rytíře měl rytíř ve středověku i společenské povinnosti. Výchova rytíře měla jasný řád, jehož obsahem bylo tzv. 7 rytířských ctností. Mezi ně patřilo pět fyzických dovedností, které jsou:

- jízda na koni,
- šerm,

- lukostřelba,
- lov,
- zápas,

a dvě duševní dovednosti:

- hraní šachů,
- veršování (Štumbauer, Waic, Kössl, 2002)

3.1.1.3 Anglie, kolébka moderního sportu

Vzniku moderního sportu především v Anglii se věnují ve své knize Ninger a Koliš (2003). Utváření moderního sportu je spojeno s Anglií a to především v časovém období mezi 17. a 19. stoletím. Místní šlechta často jezdila na koni, lovila a bojovala. Proto se na mnoha venkovských slavnostech konaly různé lidové soutěže a zábavy. Postupně však nad těmito soutěžemi získávaly na oblibě hry, v nichž bylo možné jasně určit vítěze. Proto v této době začala vznikat pravidla s objektivními způsoby hodnocení a měření výkonů.

Během 18. století se na některých univerzitách rozvíjel takzvaný "gentlemanský sport", který se brzy rozvinul v elitních sportovních klubech. Tyto kluby byly zakládány nejvyšší společností a byly veřejnosti nepřístupné. Postupem času se gentlemanský sport vyvinul v amatérský sport. V některých soukromých školách se sport dokonce začal zařazovat do školní výuky.

Již v průběhu 17. a 18. století se objevil další druh sportu - tzv. "patronátní sport". V této době řada bohatých šlechticů vyhledávala mladé sportovce, kteří mezi sebou soutěžili v zápase, boxu, šermu nebo běhu. Do těchto zápasů se rekrutovali především talentovaní, chudí mladí muži. Šlechtici pak mezi sebou uzavírali sázky na výsledky těchto najatých sportovců. Z patronátního sportu, který měl původ v dostihovém světě a městských arénách určených pro šerm, zápas a box, se začal vyvíjet profesionální sport.

3.1.1.4 Novodobé olympijské hry

Koncem 19. století nabýval moderní sport na významu a počet organizací a sportů rostl. To vytvořilo reálný základ pro vznik mezinárodních sportovních organizací i sportovních festivalů. Jedním z nejvíce angažovaných do vytvoření společného systému sportování byl francouzský baron Pierre de Coubertin. Tomuto francouzskému pedagogovi se podařilo uskutečnit svůj sen o oživení myšlenky olympijských her. V

minulosti se objevily snahy a tendence tyto hry oživit, ale většinou se nesetkaly s úspěchem a neměly dlouhého trvání. Na uskutečnění záměru barona de Coubertina měla vliv nejen antická tradice, ale také silné národní cítění a stále významnější a zřejmější mezinárodní rozmach sportu (Olivová, 1979).

Posláním novodobých olympijských her bylo především sbližovat národy, lidi a kultury. Přitom však měly být zachovány všechny kulturní zvláštnosti jednotlivých zemí a národů. Myšlenka olympijských her se však neomezovala pouze na setkání národů během her každý čtvrtý rok, ale měla mít kontinuální charakter. Každý jedinec ve společnosti měl mít možnost najít ve svém okolí takový druh fyzické aktivity, který potřebuje a preferuje. A právě toto měla moderní olympijská kultura zajistit (Štumbauer, Waic, Kössl, 2002).

3.1.1.5 Sport v současnosti

V dnešní době má sport mnohem širší význam a mnohem rozsáhlejší pojetí, než tomu bylo dříve. Přestože dnes není fyzická zdatnost nutná k přežití, jako tomu bylo relativně nedávno, mnohem více lidí se o své tělo stará. Ke sportu nás často vedou naši rodiče nebo školy, protože se obecně předpokládá, že se děti prostřednictvím sportu budou učit disciplíně, cílevědomosti, chápání správných hodnot, sociální inteligenci a takzvanému sportovnímu chování neboli fair-play. Stěžejním aspektem sportování je socializace, kdy se od útlého věku učíme vyrovnávat se s porážkou, upozadovat své ego před týmovým úspěchem, nebo naopak slavit úspěchy. Zároveň se děti také učí tvrdě na sobě pracovat, což je důležitý základ pro život v dospělosti (Grexa, Strachová, 2011).

A právě proto, že socializace je jedním z hlavních dnešních aspektů sportování, vzniká řada nově vytvořených sportů, které slouží jak k novým možnostem zlepšování motorických dovedností, tak k budování týmového ducha. A jelikož tyto sporty neexistují dlouhou dobu, mnohdy se označují jako „netradiční“. Tento pojem nám pomáhá identifikovat a odlišit tyto sporty od těch tradičních, které mají dlouhou historii a jsou dobře známé. Netradiční sporty představují novou dimenzi ve světě sportování, kde je kladen důraz na inovaci, experimentování a otevřenost novým zážitkům.

3.1.2 Struktura sportu

Jak ve své knize poukazuje Slepíčková (2005), historický vývoj fenoménu pod názvem „sport“ ukázal, že se dokáže vyvíjet i v krátkém časovém období neobyčejně dynamicky a stále svůj vývoj neukončil. Sport je dnes mnohem komplexnější než v minulosti a je

na něj tedy nahlíženo úplně jinak. I výběr jednotlivých sportů je dnes mnohem širší. Existují různá vnitřní pravidla, která musí fungovat. Jednoznačná klasifikace sportu je vzhledem k těmto skutečnostem velmi obtížná a složitá. Považuje se za důležité zvolit kritérium nebo kritéria pro určité dělení.

Podle Slepíčkové (2005) můžeme sport dělit do několika úrovní – podle kritéria, které se zabývá tím, proč lidé sportují:

1. **Elitní, neboli vrcholový sport** – stav, kdy se sportování stává plnohodnotnou prací člověka a daný sportovec se tak snaží dosáhnout jak co nejvyšší výkonnosti, tak řeší i finanční ohodnocení své činnosti.
2. **Soutěživý, neboli výkonnostní sport** – jedná se o situaci, kdy se daný sportovec snaží o maximální výkonnost, ale sport mu zároveň slouží jako určitá forma relaxace.
3. **Rekreační sport** – člověk věnuje sportu pouze svůj volný čas a jde mu převážně o relaxaci, zábavu a navazování sociálních vztahů.
4. **Kosmetický sport** – sportovní činnosti zaměřené na zdokonalování vzhledu člověka.
5. **Fitness sport** – fitness sportovec směřuje své činnosti na vybudování svalstva.

Slepíčková sport dále dělí podle jiných kritérií – například podle etap jeho vývoje:

1. **tradiční sport** – sportovní aktivity jsou určeny přesně definovanými pravidly s mezinárodní platností. Patří mezi ně známé kolektivní (např. fotbal, basketbal, volejbal) i individuální (tenis, plavání, atletika) sporty.
2. **sociokulturně orientovaný sport** – spojený s kulturními a společenskými hodnotami a výhodami. Kromě zdraví a kondice hledali lidé ve sportu i další způsoby, jak obohatit svůj život. Nabízela se možnost vytvoření kontaktů s jinými lidmi, možnost seberealizace a překonání sebe sama. Pravidla sportu si upravují sami účastníci podle momentálních podmínek.
3. **alternativně orientovaný sport** – v této fázi dochází k odklonu od usilování za hmotnými statky a společenskou prestiží a do popředí se dostávají hodnoty, které lidem nabízejí jinou alternativu. Alternativně orientovaný sport zahrnuje řadu nových aktivit, relaxačních cvičení, zdravotních cvičení, která však lékař

neuplatňuje jako čistě léčebný prostředek. Lidé se tak věnují sportu ve skupinách i individuálně.

Jsou i další kritéria, podle kterých lze sport klasifikovat. Několika z nich se věnuje i Sekot (2003), který sport dělí následovně:

- rekreační, výkonnostní, vrcholový, elitní;
- soutěžní, nesoutěžní;
- masový, alternativní;
- profesionální, amatérský, poloprofesionální;
- olympijský, neolympijský;
- silový, rychlostní, vytrvalostní;
- divácky populární, stojící na okraji diváckého zájmu;
- silně či slabě medializovaný;
- mužský, ženský;
- prestižní, neprestižní;
- vysoce materiálně výnosný či nevýnosný;
- individuální, kolektivní apod.

Kritérií, podle kterých lze rozdělovat jednotlivé sporty do různých kategorií, je mnoho. Vzhledem k povaze práce je nejdůležitějším kritériem tradice sportu. Podle tohoto kritéria lze sporty rozdělit do dvou základních skupin – sporty tradiční a netradiční. Tradiční sporty existují již po několik desetiletí či staletí, zatímco ty netradiční jsou relativně nové, méně rozšířené a méně provozované. Tato studie je zaměřena právě na sporty netradiční.

3.2 Netradiční sport

Jak uvádí ve své knize německá autorka Zimmerová (2001), netradiční sporty jsou obvykle definovány jako sporty nebo pohybové aktivity, které nejsou součástí tradiční nebo běžné sportovní kultury. Obvykle jsou netradiční a nedodržují pravidla, formát ani vybavení populárních sportů, jako je fotbal, basketbal nebo tenis.

Definovat pojem netradiční sport je ale velmi náročné. Už jen proto, že některé sporty mají v určitých částech světa dlouholetou tradici, ale v jiných regionech může být daný sport provozován jen několik let a tradici zde tedy nemá.

Jak již vyplývá z označení těchto sportů, nemají dlouhou tradici. Do této skupiny tedy patří převážně sporty vzniklé v posledních desetiletích.

Široké spektrum netradičních sportů můžeme získat, pokud si stanovíme jednotlivé podmínky, které musí netradiční sport splňovat:

- Historie daného sportu není starší než 100 let.
- V současnosti se jedná o neolympijský sport.
- Sport nikdy v historii do programu olympijských her zařazen nebyl.
- Aktuálně se neuvažuje o zařazení sportu do programu olympijských her.

Na základě předvýzkumu (viz. příloha č. 1), kterého se zúčastnilo 142 respondentů, jsem vybral několik netradičních sportů, kterým se v práci věnuji. Předvýzkum byl v podobě jedné otázky, kde respondenti vybírali ze širokého seznamu sportů, které splňují zvolené podmínky, až pět sportů, které by jednoznačně zařadili mezi netradiční. Výsledek předvýzkumu můžeme vidět v následující tabulce:

Tabulka 1 Výsledky předvýzkumu (vlastní zpracování)

Sport	Počet responzí	Relativní podíl
Ultimate frisbee	58	40,8 %
Spikeball	57	40,1 %
Kinball	54	38,0 %
Discgolf	50	35,2 %
Tchouckball	49	34,5 %
Crossminton	41	28,9 %
Ogosport	37	26,1 %
Dodgeball	36	25,4 %
Vodní lyžování	33	23,2 %
Bossabal	31	21,8 %
Kan-Jam	30	21,1 %
Kitesurfing	30	21,1 %
Fotbalgolf	29	20,4 %
Famfrpál	26	18,3 %
Pickleball	25	17,6 %
Korfbal	22	15,5 %
Ringo	21	14,8 %
Guts frisbee	17	12,0 %
Roller derby	12	8,5 %
Bumperball	11	7,7 %
Branball	9	6,3 %

Po provedení zmíněného předvýzkumu jsem se rozhodl, že se v práci budu více věnovat prvním pěti sportům, které respondenti v dotazníku nejčastěji označili za netradiční sport. Těmito sporty jsou tedy následující:

- kinball,
- ultimate frisbee,
- discgolf,
- tchoukball,
- spikeball.

3.2.1 Kinball

Jedním z netradičních sportů vyvinutých v posledních dekáдах je sport zvaný „Kinball“. O původu tohoto sportu píše ve svém článku Christine Latreille (2022). Uvádí zde, že tento sport je původem z Kanady, kde vznikl na základě kreativity jednoho z učitelů tělesné výchovy. Důvodem jeho vzniku bylo poskytnout mladým lidem nový způsob, jak rozvíjet motorické dovednosti – vznikl totiž v době, kdy se Kanada zabývala problémem špatného zdravotního stavu své populace, a to především kvůli nezdravému životnímu stylu, kvůli nedostatku pohybu a špatným stravovacím návykům. Vznikl tak program snažící se o rozvoj nových metod jak mládež přimět k pohybu a na základě tohoto programu vznikl i kinball.

Kinball se obvykle hraje v celkovém počtu dvanácti lidí rozdělených do tří týmů po čtyřech hráčích. Při rekreační podobě je ale možné hrát i v menším počtu lidí, případně jen na dva soupeřící týmy. Potřebný prostor ke kinballu je ideálně o rozměrech 20 x 20 metrů, je zde ale opět možnost velikost hřiště upravit podle potřeb. Ke hře je zapotřebí míč o průměru přibližně 120 cm, tento míč je vyroben z latexu a váží asi jeden kilogram (Český svaz kin-ballu, 2014).

Cílem hry je zahrát míč tak, aby jej přijímající (bránící) tým nechytl a míč se dotkl země. Naopak bránící tým musí zabránit tomu, aby se míč dotkl země. Ve hře jsou ale týmy tři, takže ten, kdo míč odpaluje, vykřikuje barvu týmu, který má míč chytit. Pokud bránící tým míč chytí, stává se útočícím týmem, který odpaluje a volá barvu týmu, který má míč chytit. Při odpalování se musejí míče dotýkat všichni členové týmu, tím je tak zajištěno, aby se každý hráč aktivně účastnil hry (Český svaz kin-ballu, 2014).

Obrázek 1 Kinball (zdroj: wikimedia commons, 2014)

3.2.2 Ultimate frisbee

Do skupiny sportů splňující zvolená kritéria netradičních sportů spadá také sport "Ultimate Frisbee". Tento sport původně vznikl jako propagace létajících disků od firmy Wham-O, která vytvořením určitých pravidel pro házení si s diskem a tím i vytvoření nového sportu chtěla dosáhnout většího prodeje disků, které firma nabízí. Společnost Wham-O tak v roce 1967 využila nápadu studentů střední školy v Maplewoodu, v americkém státě New Jersey, a nový sport byl na světě (Česká asociace ultimate frisbee, 2017).

Na základě tohoto sportu následně v roce 1984 vznikla i Světová organizace létajícího disku (WFDF). WFDF se v současné době věnuje hlavně sportu „ultimate frisbee“, ale zároveň reguluje i další sporty spojené s létajícím diskem, jako jsou discgolf (viz kap. 3.2.3 Discgolf), Guts – disková hra na základě vybíjené, Double disc court a další. V českém prostředí se sportem ultimate frisbee zabývá Česká asociace ultimate frisbee (ČAU frisbee).

Ultimate je svižný bezkontaktní týmový sport, ve kterém vyhrává celek, který má na konci hry více bodů. Nastupují proti sobě vždy dva celky, obvykle každý po sedmi členech. Hraje se na hřišti o rozměrech přibližně 100 × 37 metrů (to přibližně odpovídá délce fotbalového hřiště a polovině jeho šířky). Na obou koncích hřiště jsou vyznačeny koncové zóny, každá o šířce asi 18 metrů.

Cílem hry je pomocí přihrávek dostat disk do koncové zóny soupeře a získat bod jeho chycením v zóně. Při hře musí hráč po chycení přihrávky zastavit a do 10 sekund předat disk spoluhráči. Povolený pohyb hráče s diskem je pivotování, tj. otáčení se kolem vlastní osy s jednou nohou pevně na zemi. V ultimate frisbee hráči často střídají útok a obranu – z útoku do obrany přecházejí ve chvíli, když disk ztratí, k čemuž dochází odhozením disku do autu, spadnutím disku na zem, chycením soupeřem nebo dlouhým držetím disku přesahujícím 10 sekund (Česká asociace ultimate frisbee, 2017).

Ve frisbee ultimate není žádný rozhodčí. Pravidla si kontrolují sami hráči podle zásady fair play, nebo též „spirit-of-the-game“. Tomuto pojmu se ve svém článku více věnuje Nadeau (2016). „Spirit-of-the-game“ znamená, že pokud některý z hráčů poruší pravidlo, ostatní na hřišti sami nahlásí jeho porušení a situaci vyřeší. Po porušení pravidel nedochází k žádným postihům nebo trestům, hra zkrátka pokračuje od poslední situace, která byla podle pravidel v pořádku. Sport je tedy ve velké míře založen na cti a sportovním duchu hráčů.

Obrázek 2 Ultimate frisbee (zdroj: Česká asociace ultimate frisbee, 2017)

3.2.3 Discgolf

Dalším netradičním sportem spojeným s létajícím talířem je discgolf, který vznikl v průběhu 70. let 20. století v USA. Discgolf vznikl na motivech tradičního golfu, ale liší se způsobem hraní. Hráči nepotřebují golfové míčky ani hole, ale létající talíř zvaný „frisbee“. V discgolfu jsou jamky v podobě speciálních vyvýšených košů z kovu.

Stejně jako u klasického golfu je cílem této hry dosáhnout jamky na co nejméně úderů (v tomto případě hodů). Frisbee je házeno směrem na cíl nejprve z místa odpaliště,

každý další hod pak z místa, kde po předchozím hodu frisbee skončilo. Jamka končí dohozením frisbee do kovového koše. Turnaje v discgolfu se hrají na několik jamek, v Čechách bývají hřiště obvykle o deseti až dvaceti jamkách.

Jedním z důvodů, proč se právě tento sport rozvíjí v posledních několika letech, je ten, že je dostupnější širší veřejnosti. Discgolf byl navržen tak, aby si ho mohli užívat lidé všech věkových kategorií, bez ohledu na pohlaví nebo ekonomické postavení. Důkazem rychlého vývoje discgolfu je i růst počtu hřišť, kde lze tuto aktivitu provozovat. První hřiště na discgolf v České republice vzniklo poměrně nedávno – v roce 2010, a to v Nučicích u Prahy, dnes ale v Čechách můžeme najít hned 148 stálých discgolfových hřišť. O budování těchto hřišť a obecně o větší dostupnost se snaží česká asociace discgolfu, zkráceně ČADG (česká asociace discgolfu, 2022).

Obrázek 3 Discgolf (zdroj: wikimedia commons, 2008)

3.2.4 Tchoukball

Tchoukball se řadí mezi míčové sporty. Hra využívá prvky házené, volejbalu a částečně i basketbalu. Tchoukball je sport, který kombinuje rychlou akci útočníků a obránců, myšlení a cit pro hru, partnerství a spolupráci v duchu fair-play.

Tento sport nemá příliš dlouhou historii, vznikl totiž během 70. let minulého století, a to konkrétně ve Švýcarsku. Vznikl ve snaze částečně se odpoutat od tradičních sportů, jako je například házená či basketbal, při nichž často docházelo ke zranění hráčů. Cílem bylo vytvořit sport, který by byl stejně dynamický a rychlý jako tyto tradiční sporty, ale

jehož pravidla a pojetí by eliminovaly zranění, k nimž obvykle dochází ve sportu při kontaktu hráčů a rychlých akcích (Česká asociace tchoukballu, 2020).

Tchoukball si rychle získal oblibu ve Švýcarsku a brzy se rozšířil i do dalších zemí Evropy a Asie. V roce 1971 byla založena Mezinárodní federace tchoukballu (FITB), která tento sport propaguje a pořádá mezinárodní soutěže. Dnes se tchoukball hraje ve více než 50 zemích světa a obzvláště populární se stal v Asii, zejména na Tchaj-wanu, kde je národním sportem (Keilman, 2016).

Tchoukball vznikl na bázi tzv. bezkontaktního sportu, kde pravidla hry prakticky neumožňují střet jednotlivých hráčů. V klasických kontaktních hrách dochází k těsnému kontaktu mezi hráči při soubojích o míč, střelbě a hledání výhodných pozic pro další herní činnosti, ale v tchoukballu k ničemu takovému podle pravidel dojít nemůže, přestože se jedná o klasické postavení dvou týmů na pozicích obránců a útočníků. Pravidla dokonce přísně zakazují jakékoliv chytání míče, když jej spoluhráč přihrává hráči druhého týmu, jakékoliv osobní napadání nebo bránění.

Přestože pravidla ztěžují hráčům kontakt během hry, tchoukball je stále velmi dynamickým a akčním sportem. Střelba na odrazovou konstrukci a přihrávky mezi spoluhráči bývají pro diváky skvělou podívanou, stejně jako snaha obránců zachytit odražený míč a co nejrychleji se vrátit do hry a zahájit samotný útok. Tchoukball je tedy nejen velmi rychlý sport, který vyžaduje řadu pohybových dovedností, jako je práce s míčem a obratnost hráčů, ale je také velmi atraktivní pro diváky a fanoušky (Česká asociace tchoukballu, 2020).

Cílem hry je, aby útočící tým, případně jeho hráč, vystřelil míč na odrazovou konstrukci tak, aby míč spadl zpět do hřiště a nebyl zachycen bránícím týmem. Pokud se to útočícímu týmu podaří, získává bod. Pokud však správně odražený míč zachytí soupeř, pozice bránícího družstva se okamžitě mění na pozici útočícího družstva a hráči tohoto družstva mohou okamžitě zahájit útok nebo znovu střílet na odrazovou konstrukci. Původně útočící tým naopak nyní brání a snaží se získat míč zpět do svého držení (vždy však až poté, co se míč odrazí od odrazové konstrukce) a zabránit soupeři ve skórování. (Česká asociace tchoukballu, 2020).

Obrázek 4 Tchoukball (zdroj: wikimedia commons, 2022)

3.2.5 Spikeball

O spikeballu píše ve svém článku Seonia (2016), který tvrdí, že spikeball je relativně nový sport, který vznikl v roce 1989 v USA. Tvůrcem tohoto sportu je Chris Ruder, jehož cílem bylo vytvoření netradiční verze volejbalu s přáteli na pláži. Ačkoliv Spikeball vznikl již v 80. letech minulého století, hra se více rozšířila až v roce 2008, kdy byla založena společnost Spikeball Inc., která se stala oficiálním výrobcem a prodejcem náčiní na Spikeball.

Spikeball se hraje ve dvojicích nebo ve čtyřech hráčích stojících ve dvou týmech kolem kulaté "trampolíny", neboli odrazové sítě o průměru asi 90 cm. Hráč, který začíná, udeří do míče tak, aby míč dopadl na trampolínu a odrazil se k soupeři. Soupeř pak má tři údery na to, aby se míč dostal zpět na trampolínu, od které se míč opět odrazí a na řadě je znovu první hráč. Míč se mezi hráči odráží tak dlouho, dokud se nestane, že jeden z hráčů netrefí trampolínu, nebo se mu vůbec nepovede udeřit míč. Bod získává hráč, nebo tým, který jako poslední udeřil do míče tak, aby se v pořádku odrazil o trampolínu. Hra končí, když jeden z týmů dosáhne určitého počtu bodů, obvykle 21 nebo 25 (Česká roundnet asociace, 2023).

Mezi největší světové turnaje patří Spikeball Roundnet Association (SRA) Tour Series, která je rozdělena do několika kategorií podle úrovně hráčů, od amatérů po profesionály. Pořádají se také regionální turnaje, národní mistrovství a mezinárodní turnaje, jako je například mistrovství Evropy ve spikeballu. V dnešní době se tedy spikeball dá provozovat na široké škále úrovní.

V českém prostředí se spikeballu, někdy též nazývanému roundnet, věnuje ČRA (Česká roundnet asociace), která stojí za propagací roundnetu u nás a také za organizací největších českých turnajů, jako je například mistrovství české republiky, nebo Prague cashout tournament (Česká roundnet asociace, 2023).

Obrázek 5 Spikeball (zdroj: Elvert Barnes, 2013)

3.2.6 Vybrané netradiční sporty a sociální sítě

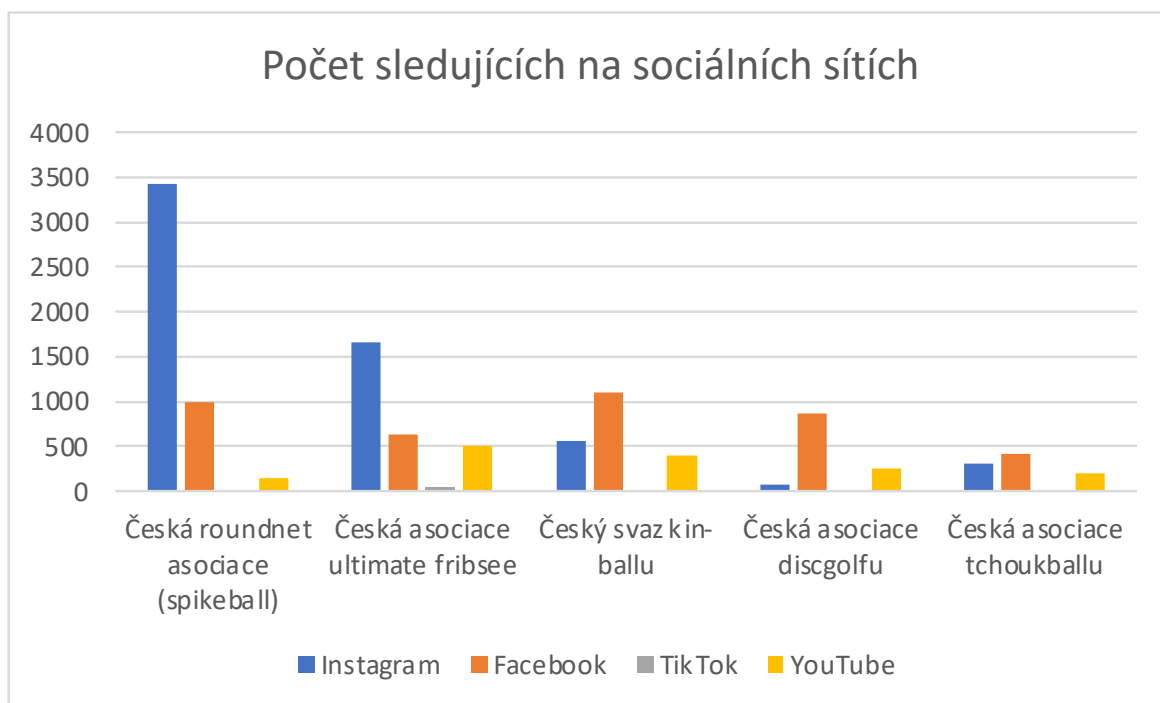
Podle Staška (2017) existence sociální sítí zcela změnila zaseté zvyklosti v oblasti propagace a komunikace. Mladší generace již jen zřídka posílá SMS zprávy a raději komunikuje prostřednictvím sociálních sítí, stejně tomu je tak u konzumování propagovaného obsahu – sociální sítě se staly jeho největším zdrojem. Tyto sítě představují virtuální svět, kde mohou lidé prezentovat své zájmy, vstupovat do skupin a sdílet informace. Inzerenti se zde mohou také prezentovat a využívat cílení reklamy.

Z důvodu důležitosti sociálních sítí v oblasti propagace zde uvádím, jak svazy a asociace vybraných netradičních sportů využívají sociální sítě. V následující tabulce je vidět, které ze čtyř nejvíce používaných sociálních sítí (podle průzkumu ze severu agionet.cz, 2022) zástupci netradičních sportů využívají.

Tabulka 2 Využívané sociální sítě (vlastní zpracování)

	Český svaz kin-ballu	Česká roundnet asociace (Spikeball)	Česká asociace ultimate frisbee	Česká asociace discgolfu	Česká asociace tchoukballu
Facebook	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano
Instagram	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano
TikTok	Ne	Ne	Ano	Ne	Ne
YouTube	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano

Zde můžeme v grafu vidět porovnání jednotlivých sociálních sítí, co se týče počtu sledujících (a tím i velikosti dosahu) u pěti vybraných netradičních sportů.

Graf 1 Porovnání počtu sledujících na sociálních sítích (vlastní zpracování)

3.3 Postoje

O pojmu „postoje“ pojednává Atkinson (2003), který tvrdí, že postoje jsou pozitivní nebo negativní hodnocení a reakce vztahující se k objektům, osobám, skupinám a situacím nebo k jiným aspektům světa.

Kromě Atkinsona se definováním toho pojmu zabývají i manželé Hartlovi. Hartlovi v Psychologickém deníku (2009) definují postoje jako: „*hodnotící vztah vyjádřený sklonem ustáleným způsobem reagovat na předměty, osoby, situace a na sebe sama. Postoje jsou součástí osobnosti, předurčují poznání, chápání, myšlení a cítění*“.

Manželé Hartlovi využívají i jiné definice pro postoj: "*Postoj je tendence stabilně reagovat na předměty, osoby, situace a sebe sama*" (Hartl a Hartlová, 2009).

Postoje regulují chování lidí z hlediska jejich obecné orientace, a to ve smyslu pozitivní, nebo negativní až odmítavé orientace. Postoje tvoří tzv. postojové shluky, které představují soubory postojů k určitému širšímu podnětu. Mohou být obecně pozitivní (člověk má pozitivní postoj ke sportu a ke všemu, co ke sportu patří), negativní (člověk

nemá rád sport jako celek ani žádnou jeho část) nebo smíšené (člověk může mít pozitivní postoj ke sportu, ale nemusí mít nutně stejný postoj k míčovým hrám, a může mít dokonce negativní postoj k basketbalu) Existují také rozdíly v intenzitě postojů, od extrémně pozitivních přes neutrální až po extrémně negativní. Postoje obecně jsou známé svou odolností vůči změnám – snáze se formují, než přetvářejí (Zacharová, Šimčíková, 2011).

Ajzen (2005) definuje postoj takto: "An attitude is an disposition to respond favorably or unfavorably to an object, person, institution, or event". Doslovným překladem lze tedy postoj popsat jako dispozici reagovat příznivě nebo nepříznivě na objekt, osobu, instituci nebo událost.

Určité postoje na jednotlivé podněty zkrátka nabýváme již od útlého věku, kdy nás naši rodiče vychovávají jako malé děti – tyto postoje tak můžeme od nich snadno okoukat a přijmout je za vlastní. A je i možné, že se naše postoje mohou v průběhu života měnit – ať už na základě vlastních zkušeností, či vlivem sociální skupiny a podobně.

Výše uvedená stanoviska, která se týkají sportu, netradičních sportů, a postojů k nim, představují důležitý a nezbytný základ pro provedení plánovaného průzkumu. Tato stanoviska, která jsou v teoretické části zpracována, poskytují ucelený pohled na danou problematiku a slouží jako vodítko pro další výzkumný postup. Umožňují lépe porozumět specifikům a kontextu netradičních sportů a zároveň nabízí základní směrnice pro identifikaci klíčových oblastí a otázek, které jsou při průzkumu zkoumány.

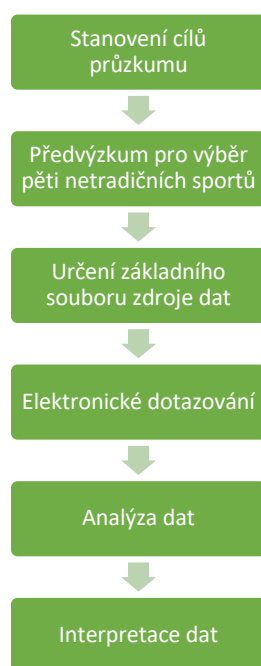
Po úvodním seznámení s tématem netradičních sportů a jejich významem v současném sportovním prostředí následuje další část této práce. Následující kapitoly jsou zaměřeny na konkrétní průzkum, který se věnuje postojům a názorům studentů na netradiční sporty.

Důležitou částí této práce je kapitola Metodologie, která se podrobně zabývá jednotlivými metodami a postupy, které jsme použili při provádění konkrétního průzkumu. Tato kapitola slouží jako klíčový rámec pro pochopení celého procesu výzkumu a přístupu, který jsme zvolili. Poté již následuje kapitola, ve které jsou analyzovány a vyhodnocovány konkrétní výsledky z proběhlého průzkumu.

4 METODOLOGIE

Tato část práce se věnuje popisu metod a technik, které byly použity při průzkumu. V této fázi bylo nutné zvolit vhodné metody pro sběr dat, jejich analýzu a následnou interpretaci výsledků. Mezi použité metody patří kvantitativní výzkum, konkrétně pak dotazníkové šetření.

4.1 Proces průzkumu

Obrázek 6 Proces průzkumu (vlastní zpracování)

4.2 Použité metody

V této práci byla využita kvantitativní metoda výzkumu, konkrétně elektronické dotazování. Tento způsob průzkumu je moderní metoda sběru dat, která umožňuje rychlý a efektivní sběr dat od velkého počtu respondentů. Tento proces probíhá online, kdy jsou otázky předem připraveny a zaslány respondentům prostřednictvím webového formuláře. Respondenti pak přímo v tomto formuláři na otázky odpovídají.

Přednostmi elektronického dotazování se ve své knize věnuje Tahal a kolektiv (2017). Hlavní výhodou elektronického dotazování je rychlost sběru dat a nízké provozní náklady. Online forma také usnadňuje analýzu dat a tvorbu statistických analýz.

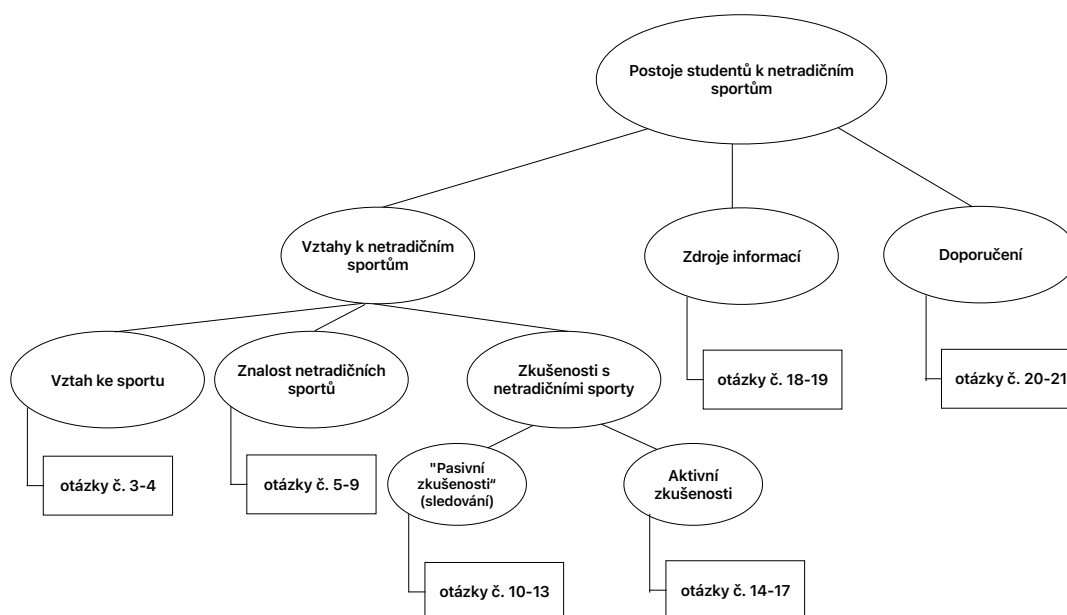
4.3 Výzkumný soubor

Vzhledem k rozsahu bakalářské práce byl vybrán vzorek studentů, který se označuje jako dostupný. V průzkumu nebyla využita kvótní, neboli účelová metoda, proto není možné nezpochybnitelně zajistit, že data lze zcela a úplně s jasnou přesností zobecnit na celou Fakultu tělesné výchovy a sportu. Výběr respondentů byl založen na úsudku a snadné dostupnosti, což umožnilo rychlejší a praktičtější sběr dat.

4.4 Konstrukce dotazníku

Správně sestavený dotazník je důležitou součástí průzkumu. Při tvorbě dotazníku byla využita doporučení Kozla (2006), která jsou klíčová pro optimální délku dotazníku, zapojení respondentů od samého začátku dotazníku a především dodržení logického sledu otázek. Největším pomocníkem při dodržování těchto doporučení byla operacionalizace dotazníku a pilotní testování. Přestože v Kozlově publikaci jsou i další doporučení, není nutné je zde vzhledem k omezenému rozsahu práce všechna uvádět.

4.4.1 Operacionalizace dotazníku

Obrázek 7 Zjednodušená operacionalizace dotazníku (vlastní zpracování)

Výše uvedené schéma operacionalizace je zjednodušené, protože celý proces operacionalizace je příliš rozsáhlý a nebyl by v textu moc přehledný. Kompletní schéma operacionalizace naleznete v příloze č. 2.

4.4.2 Pilotáž

Součástí přípravy průzkumu byla i pilotáž, která sloužila jako kontrola srozumitelnosti a přehlednosti otázek v dotazníku. Pilotáž byla realizována ve formě testovacího vyplnění dotazníku třemi osobami, se kterými byla forma dotazníku následně prodiskutována. Po pilotáži bylo rozhodnuto o několika málo změnách:

- Jednou ze změn byla formulace otázky č. 6., kde respondenti vybírali z 21 předepsaných sportů ty, které jim připadaly nejvíce netradiční. Do otázky bylo doplněno slovo „nejvíce“, jelikož bez tohoto slova by respondenti mohli chtít označit veškeré možné odpovědi, což nebylo povoleno. Mohli zvolit maximálně 7 odpovědí. Finální podoba otázky tedy zněla: „Který z těchto sportů byste nejvíce označil/a jako netradiční?“
- Další změnou bylo přidání jedné možnosti odpovědi u otázky č. 15, která zjišťovala hlavní důvod, proč respondenti vyzkoušeli vybrané netradiční sporty. Původně byly v otázce pouze tyto možnosti:
 - sociální skupina,
 - atraktivita sportu samotného,
 - z důvodu zlepšení fyzické kondice,
 - jiné.

Po provedení pilotáže jsem do možností zahrnul i odpověď „vyzkoušel/a jsem při tělesné výchově“, jelikož mi bylo připomenuto, že tyto sporty jsou častými aktivitami právě na školách a že někteří respondenti je vyzkoušeli právě z tohoto důvodu.

- Poslední změněnou otázkou na základě provedené pilotáže byla otázka č. 17, která zkoumala, jaké netradiční sporty, vyjma pěti vybraných, by respondenti rádi zkusili. Zde jsem byl upozorněn na to, že někteří respondenti si nemusí z průběhu dotazníku pamatovat, které sporty patří mezi netradiční. Do poznámky pod otázkou jsem tedy vložil seznam šestnácti sportů, které splňují podmínky stanovené v kapitole 3. 2 Netradiční sport. Jsou to veškeré sporty zmíněné v otázce č. 6, vyjma pěti vybraných netradičních sportů, kterých se již týkaly předchozí dotazy. Do poznámky byly tedy doplněny tyto sporty: ringo, bumperball, branball, fotbalgolf, korfbal, guts frisbee, kan-jam, crossminton,

ogosport, bossabal, dodgeball, vodní lyžování, kitesurfing, pickleball, famfrpál, roller derby.

4.5 Analýza dat

Pro zpracování dat byl využit web survio.com. Kontrolu úplnosti dat nebylo nutné provádět, protože tuto část již automaticky zajišťuje vyhodnocovací server survio.com. Analýza dat proběhla prostřednictvím detailního rozboru jednotlivých otázek, následně pak výsledky těchto otázek byly interpretovány a prezentovány v kapitole 5.

5 VÝSLEDKY PRŮZKUMU A JEJICH INTERPRETACE

V této části práce jsou představeny výsledky průzkumu, který probíhal od 14. dubna do 2. května 2023. Celkový počet respondentů, kteří splňovali podmínky výzkumného souboru, byl 108. Vzhledem k tomu, že pořadí otázek v dotazníku mělo logickou návaznost, byl počet odpovědí u různých otázek odlišný, jelikož některé otázky byly u některých respondentů z logických důvodů přeskočeny. Vzhledem k lepší přehlednosti jsou výsledky řazené podle otázek včetně krátké interpretace.

5.1 Profil respondentů

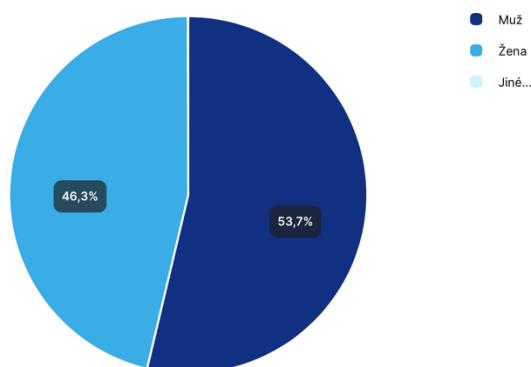
otázka č. 1 – Fakulta, kterou respondenti studují

Tato otázka byla pouze filtrační, jelikož základním souborem jsou studenti Fakulty tělesné výchovy a sportu, a tak tomu muselo být i u respondentů. První otázka byla tedy kontrolní, zda respondent splňuje stanovené podmínky. V případě, že by se odkaz dostal k někomu z jiné fakulty, hned po vyplnění této otázky by byl přesunut na konec dotazníku a nebyl by tak do průzkumu vůbec zařazen. Stalo se tomu tak pouze v jednom případě, a daný respondent nebyl tedy do průzkumu vůbec zařazen. Zbylých 108 respondentů kontrolní otázkou prošlo, a mohli tak být v průzkumu zahrnuti.

otázka č. 2 – Pohlaví

Druhá otázka byla identifikační. Celkově se průzkumu zúčastnilo 58 mužů a 50 žen. Nepatrně více respondentů bylo mužů, tento drobný rozdíl lze odůvodnit tím, že sport obecně zajímá více muže než ženy, a tak i počet mužů, kteří chtějí sdílet a diskutovat své názory o sportu, je mírně vyšší.

2. Jaké je Vaše pohlaví?

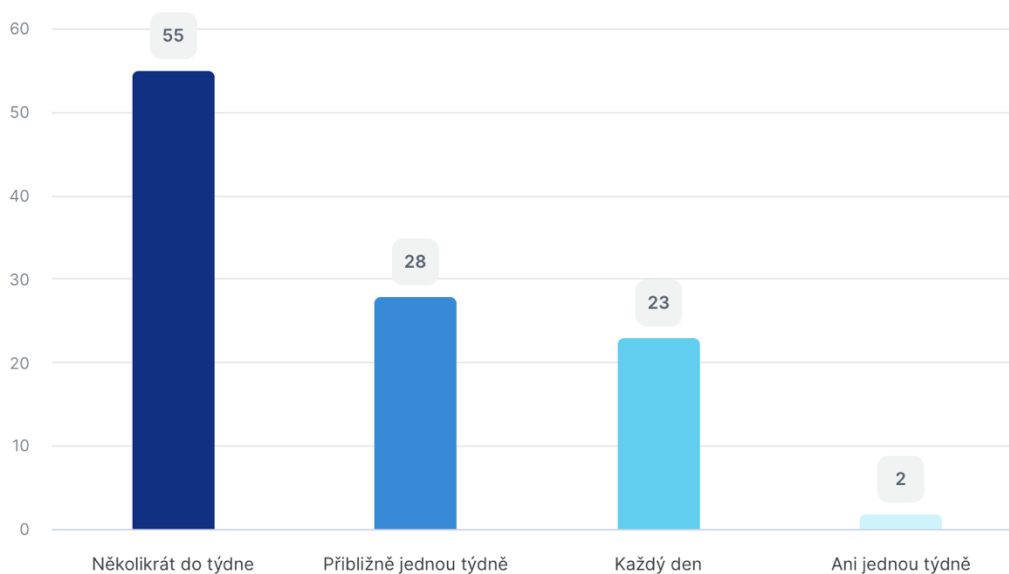
Graf 2 Pohlaví respondentů (vlastní zpracování)

5.2 Vztah ke sportu

otázka č. 3 – Frekvence aktivního sportování

Otázka „Jak často sportujete?“ sloužila hlavně k ověření toho, zda respondenti mají určitý vztah ke sportu. Nemělo by totiž smysl zkoumat postoje k netradičním sportům, pokud by respondenti neměli ke sportu obecně jistý vztah. Z odpovědí vyplývá, že drtivá většina studentů Fakulty tělesné výchovy a sportu alespoň jednou týdně sportuje, takže má smysl jejich postoje zkoumat. Mezi respondenty byli pouze dva, kteří odpověděli, že neprovozují sport ani jednou týdně. Tyto výsledky se na základě výzkumného souboru, studentů Fakulty tělesné výchovy a sportu, daly předpokládat, jelikož právě studenti FTVS mají ke sportu obvykle silný vztah.

3. Jak často aktivně sportujete?

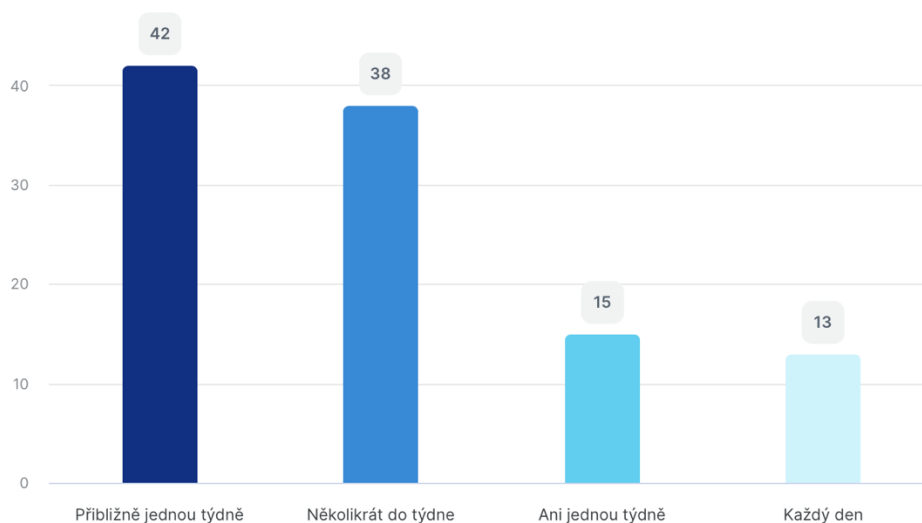

Graf 3 Frekvence aktivního sportování (vlastní zpracován)

otázka č. 4 – Frekvence sledování sportu

Stejně jako tomu bylo u otázky předchozí, tak i nyní bylo cílem otázky zjistit vztah respondentů ke sportu – nyní se otázka týkala sledování sportu (někdy též uváděné jako „pasivní popularita“). Pokud porovnáme odpovědi na otázku č. 3 a č. 4, zjistíme, že respondenti se věnují sportu spíše aktivně, než aby sport pouze sledovali. Na rozdíl od předchozí otázky věnující se aktivnímu sportování, u sledování sportu byla nejčastější odpověď „přibližně jednou týdně“, kterou označilo 39 % respondentů, tedy 42.

4. Jak často sledujete sport?

Graf 4 Frekvence sledování sportu (vlastní zpracován)

5.3 Znalost netradičních sportů

otázka č. 5 – Výběr netradičních sportů – „top of mind“

Tato otázka byla ve stylu „top of mind“, šlo tedy o to, aby respondenti na otázku „Jaký sport se Vám vybaví, když se řekne netradiční sport?“ odpověděli vlastními slovy podle toho, co je jako první napadne. Otázka logicky přinesla velké množství odpovědí, jelikož respondenti nebyli vázání určitým množstvím možností (celkově 230). Z toho důvodu zde nebudu uvádět graf, ale vypíšu 5 nejčastěji zmiňovaných sportů:

- Frisbee – 29 zmínek
- Kinball – 25 zmínek
- Ringo – 23 zmínek
- Šipky – 21 zmínek
- Spikeball – 21 zmínek

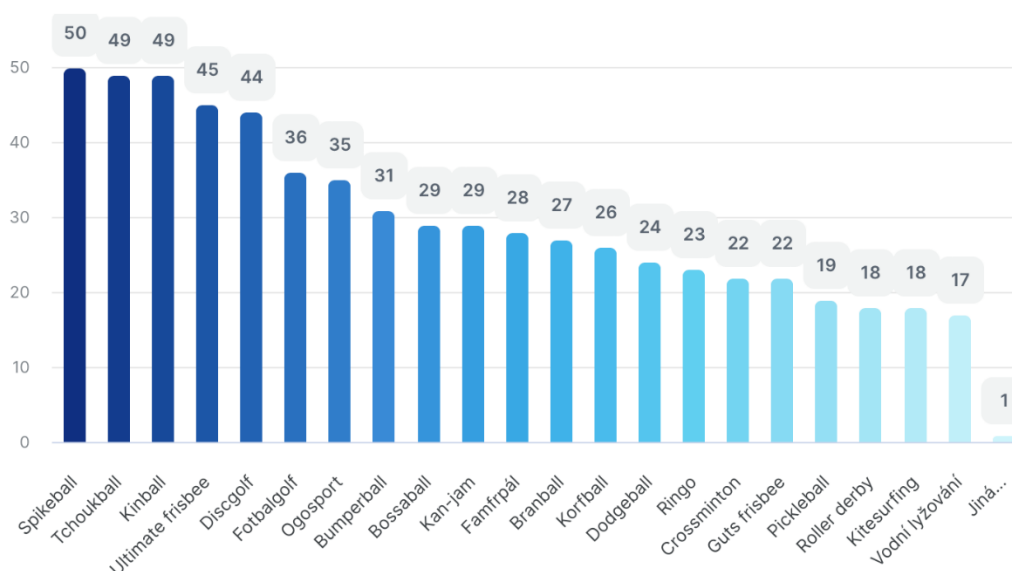
otázka č. 6 – Výběr netradičních sportů – možnosti

Na rozdíl od předchozí otázky nyní respondenti vybírali z možností ty sporty, které by přesvědčivě zařadili mezi netradiční sporty. Na výběr měli respondenti 21 sportů splňujících dané podmínky stanovené v kapitole „3.2 Netradiční sport“. Tato otázka byla shodná s otázkou v předvýzkumu (viz. příloha č. 1) a jejím úkolem tedy bylo ověření, zda se odpovědi příliš neliší od odpovědí z předvýzkumu. Ukázalo se, že

odpovědi odpovídají těm z předvýzkumu. Na prvních pěti pozicích se opět umístily následující sporty, které byly v průzkumu více rozebrány:

- spikeball,
- kinball,
- discgolf,
- ultimate frisbee,
- tchoukball.

6. Který z těchto sportů byste nejvíce označil/a jako netradiční?

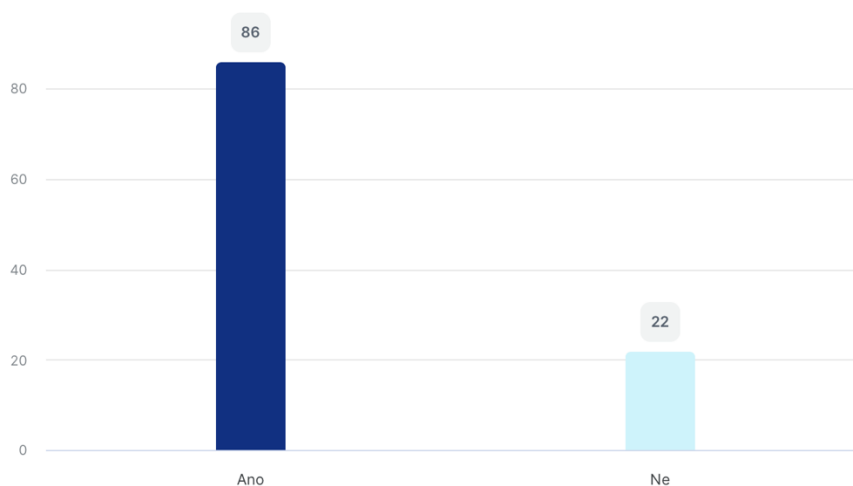
Graf 5 Výběr netradičních sportů (vlastní zpracování)

otázka č. 7 – Znalost vybraných netradičních sportů

Otázka č. 7. byla pro průzkum velmi důležitá, jelikož od této až po otázku č. 17. se průzkum věnuje vybraným netradičním sportům zvolených na základě předvýzkumu. Otázka zněla „Znáte, nebo jste alespoň slyšel/a o některém z uvedených sportů? - Tchoukball, Ultimate frisbee, Kinball, Discgolf, Spikeball“. Odpovědi byly možné pouze dvě – buď „Ano“, nebo „Ne“, a pokud respondent zvolil odpověď „Ne“, byl vyřazen z několika následujících otázek, jelikož ty se týkaly právě těchto vybraných sportů, takže by nemělo smysl, aby respondent na tyto otázky odpovídal. Jelikož sporty byly vybrané na základě předvýzkumu, tak se i očekávalo, že naprostá většina bude znát

alespoň některý z těchto sportů, a tento předpoklad se projevil jako pravdivý. Jen poměrně malé množství respondentů žádný z těchto sportů neznalo – celkově 22.

7. Znáte, nebo jste alespoň slyšel/a o některém z uvedených sportů? - Tchouckball, Ultimate frisbee, Kinball, Discgolf, Spikeball

Graf 6 Znalost vybraných sportů (vlastní zpracován)

otázka č. 8 – Znalost konkrétních sportů

Touto otázkou jsem konkrétně zjišťoval, které z vybraných sportů respondenti znají. Do jisté míry se zde odrazily i výsledky z předvýzkumu. Z vybraných sportů ten nejméně známý je tchouckball, který zná jen 29 % respondentů. Kinball zná zhruba polovina respondentů a ostatní sporty (spikeball, discgolf a ultimate frisbee) zná většina respondentů.

Tabulka 3 Znalost konkrétních sportů (vlastní zpracován)

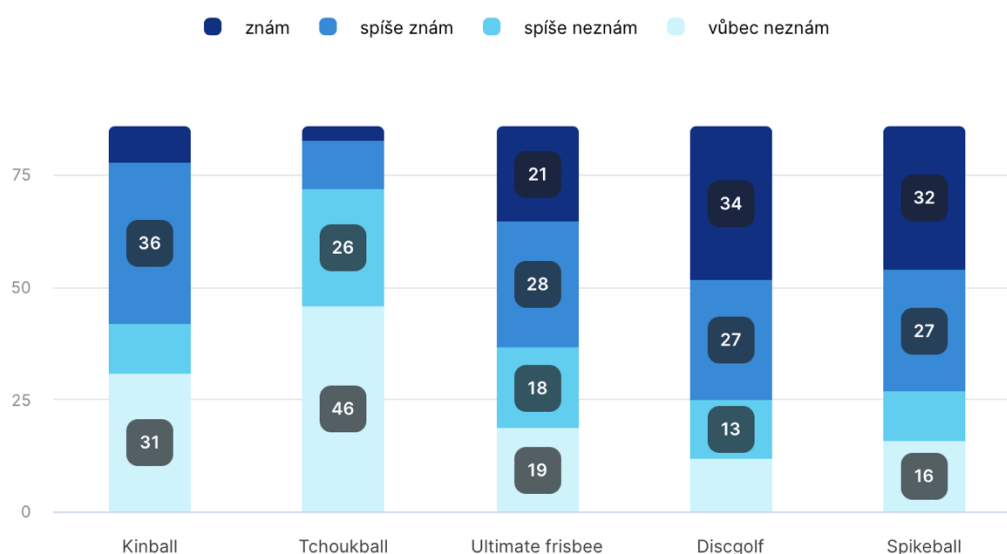
8. Který z těchto uvedených sportů znáte?

ODPOVĚĎ	RESPONZÍ	PODÍL
Discgolf	70	81.4%
Spikeball	65	75.6%
Ultimate frisbee	62	72.1%
Kinball	44	51.2%
Tchoukball	25	29.1%

otázka č. 9 – Znalost pravidel

Další otázka už zjišťovala bližší znalost jednotlivých sportů, konkrétně se věnovala znalosti pravidel. U sportů spikeball a discgolf studenti nejčastěji znají pravidla velmi dobře. To pravděpodobně vyplývá z toho, že pravidla těchto sportů bych označil za nejjednodušší. U ultimate frisbee respondenti nejčastěji označili možnost „spíše znám“ (28), z čehož vyplývá, že studenti mají jisté povědomí o tom, jak se ultimate frisbee hraje, ale detailní pravidla už neznají. Nejméně znají studenti pravidla tchoukballu, kde nejčastější odpověď byla „vůbec neznám“ (46).

9. Znáte pravidla uvedených sportů?

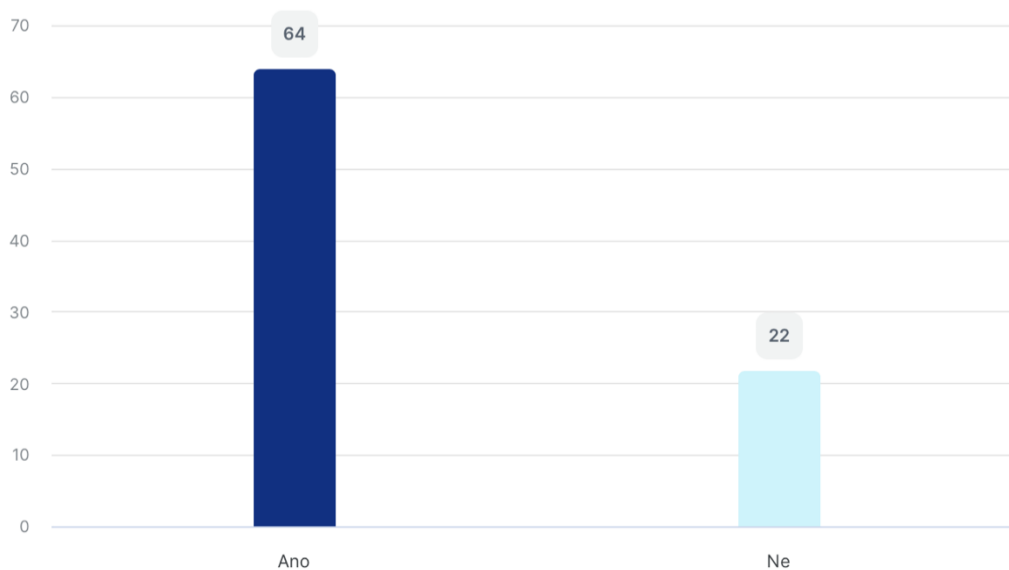
Graf 7 Znalost pravidel (vlastní zpracován)

5.4 Sledování netradičních sportů

otázka č. 10 a 11 – Sledování netradičních sportů

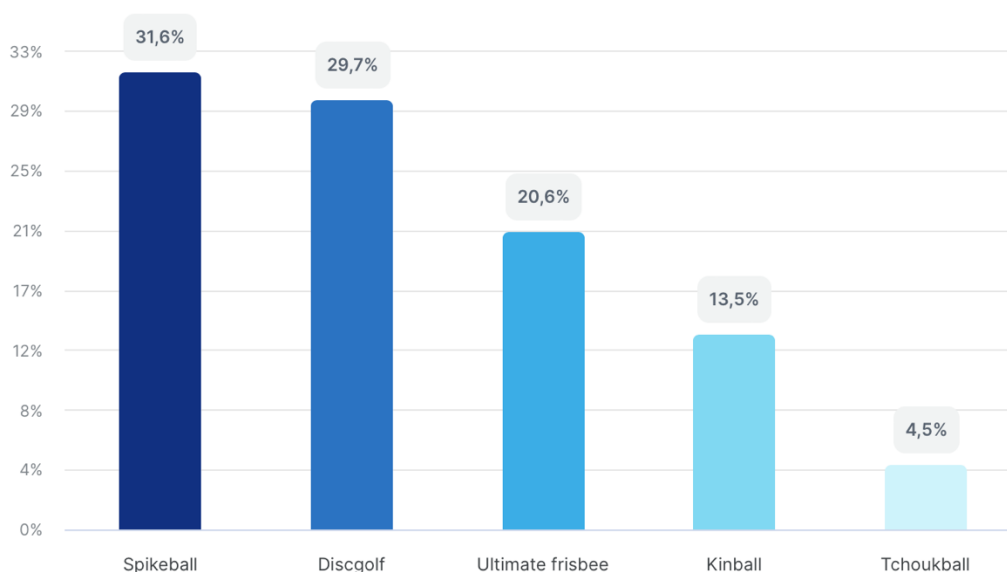
Následující dvě otázky se věnovaly sledování vybraných netradičních sportů. Nejprve, v otázce č. 10, respondenti odpovídali, zda vůbec někdy některý z těchto sportů sledovali. Pokud označili odpověď „Ano“, byli následně připuštěni k následující otázce, v opačném případě byli z následujících dvou otázek vyřazeni. Z grafu můžeme vidět, že k otázkám č. 11 a č. 12 bylo připuštěno 64 lidí. V 11. otázce respondenti už konkrétně vybírali jednotlivé sporty, které sledovali. Z vybraných sportů byly nejvíce sledované spikeball (32 % respondentů) a discgolf (30 % respondentů). Naopak nejmenší sledovanost z vybraných sportů má tchoukball, který již někdy sledovalo zhruba pouhých 5 % účastníků průzkumu.

10. Sledoval/a jste někdy některý z uvedených sportů? (Ať už na sportovištích, ve škole, v televizi, či na internetu)

Graf 8 Sledovanost netradičních sportů (vlastní zpracování)

11. Zaškrtněte, které sporty jste sledoval/a

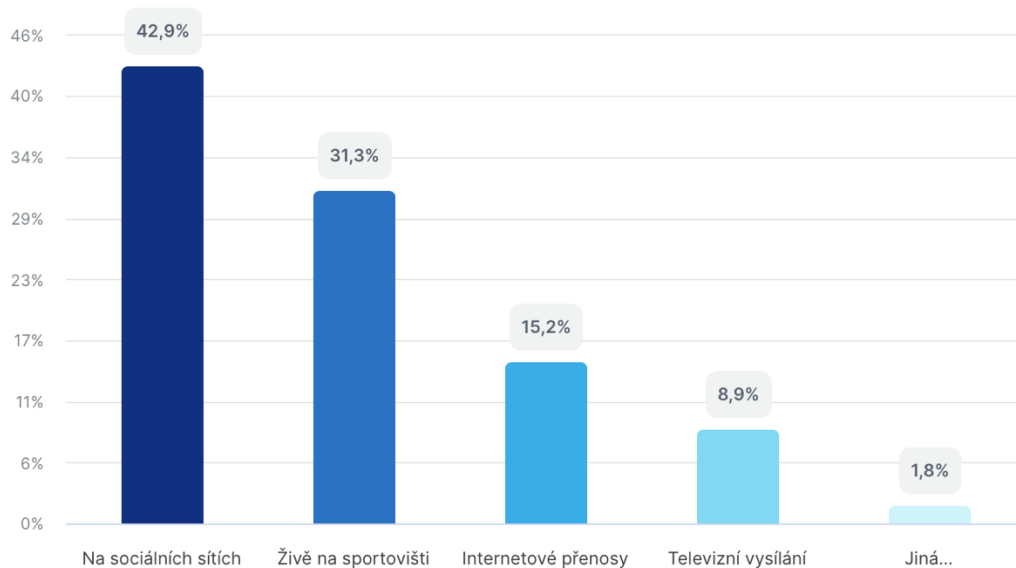

Graf 9 Sledovanost konkrétních netradičních sportů (vlastní zpracován)

otázka č. 12 – Využívané mediální kanály

K otázce č. 12 byli také připuštěni jen respondenti, kteří na otázku č. 10 odpověděli, že nějaký z vybraných sportů již sledovali. Otázka se totiž týkala toho, kde měli respondenti tu možnost daný sport sledovat, a ti, kteří z vybraných sportů žádný nesledovali, by nemohli odpovědět. Nyní jsem zjišťoval, kde respondenti daný sport sledovali. Zde bylo možné označit všechny možnosti, jelikož je možné, že studenti sledovali vybrané sporty pomocí různých mediálních kanálů. Nejméně odpovědí bylo u televizního vysílání (9 %), což souvisí s tím, že netradiční sporty mají zkrátka v televizním vysílání slabý mediální prostor. Naopak nejsilnějším mediálním kanálem se ukázaly sociální sítě, kde netradiční sporty sledovalo 43 % z těch, kteří tyto sporty vůbec někdy sledovali.

12. Uved'te prosím, kde jste tyto sporty sledoval/a.

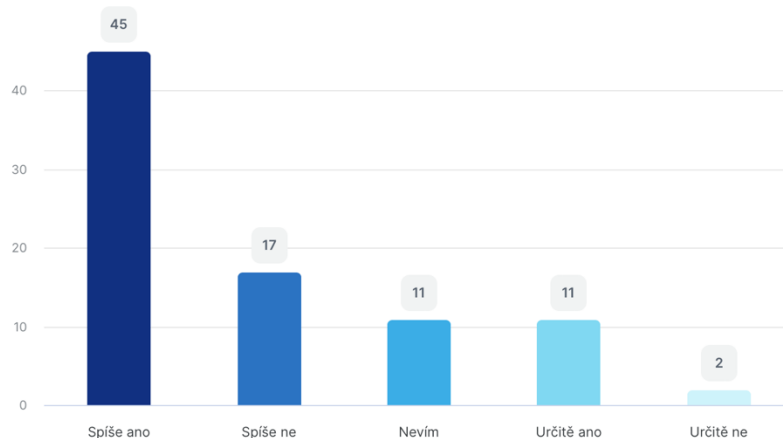

Graf 10 Využívané mediální kanály (vlastní zpracování)

otázka č. 13 – Mediální prostor v televizním vysílání

Na předchozí otázky ještě navazovala otázka č. 13, která se věnovala právě mediálnímu prostoru v televizním vysílání. Zde respondenti odpovídali, zda si myslí, že by netradiční sporty více sledovali, kdyby byly častěji vysílány v televizi. Podle očekávání nejvíce respondentů odpovědělo možností „spíše ano“ (45). Toto vypovídá o tom, že respondenti zkrátka mají ke sportu určitý vztah a sledováním sportu tráví svůj volný čas (viz. otázka č. 4).

13. Řekli/a byste, že častější televizní vysílání by u Vás vedlo k častějšímu sledování netradičních sportů?

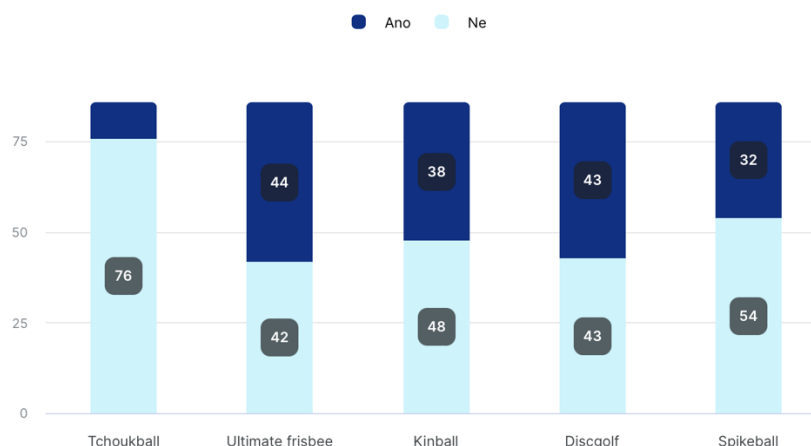
Graf 11 Mediální prostor v televizním vysílání (vlastní zpracování)

5.5 Aktivní zkušenost s netradičními sporty

otázka č. 14 – Zkušenost s vybranými sporty

14. otázka zjišťovala, zda účastníci průzkumu některý z těchto sportů vyzkoušeli. Dotaz byl formulován tak, že respondenti označovali u každého z vybraných pěti sportů, zda jej již aktivně vyzkoušeli. Z výsledků vyplývá, že nejvíce studentů vyzkoušelo discgolf (50 % respondentů) a ultimate frisbee (51 % respondentů). Naopak sportem, který vyzkoušelo nejméně studentů, byl tchoukball, který vyzkoušelo pouhých 9 % tázaných.

14. Vyzkoušel/a jste někdy tyto uvedené sporty?

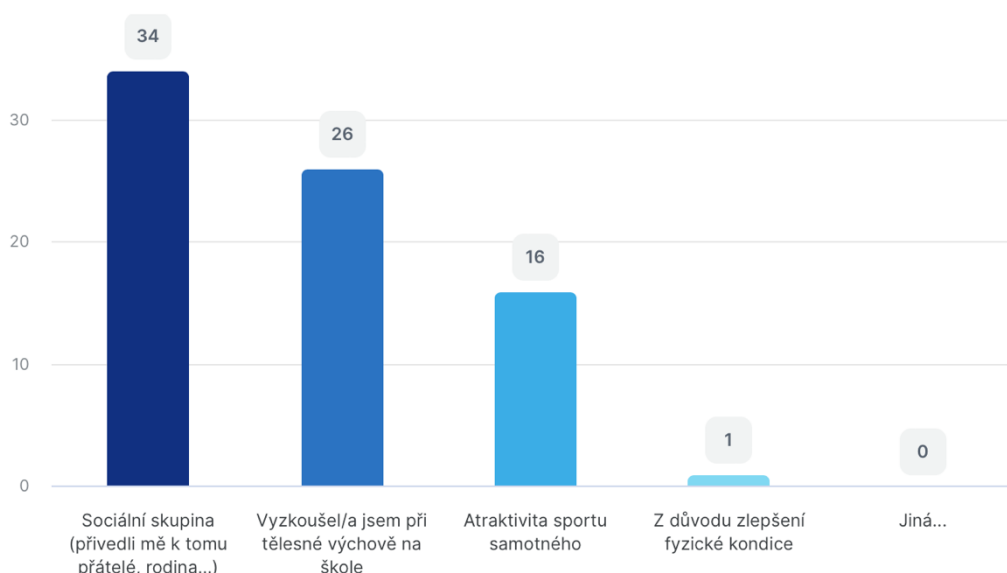

Graf 12 Aktivní zkušenost s vybranými sporty (vlastní zpracování)

otázka č. 15 – Důvod provozování netradičních sportů

Tato otázka zkoumala důvod, proč lidé netradiční sporty zkusí provozovat. Ptala se tedy na to, co je přimělo zkusit daný sport. Na výběr měli respondenti 5 různých možností. Nejčastěji studenty přiměla k vyzkoušení netradičních sportů sociální skupina – dané sporty tedy vyzkoušeli se svými přáteli či rodinou. Nejméně odpovědí bylo u možnosti: „z důvodu zlepšení mé fyzické kondice“.

15. Pokud jste některé sporty vyzkoušeli, co bylo tím hlavním důvodem, proč jste se je rozhodli vyzkoušet?

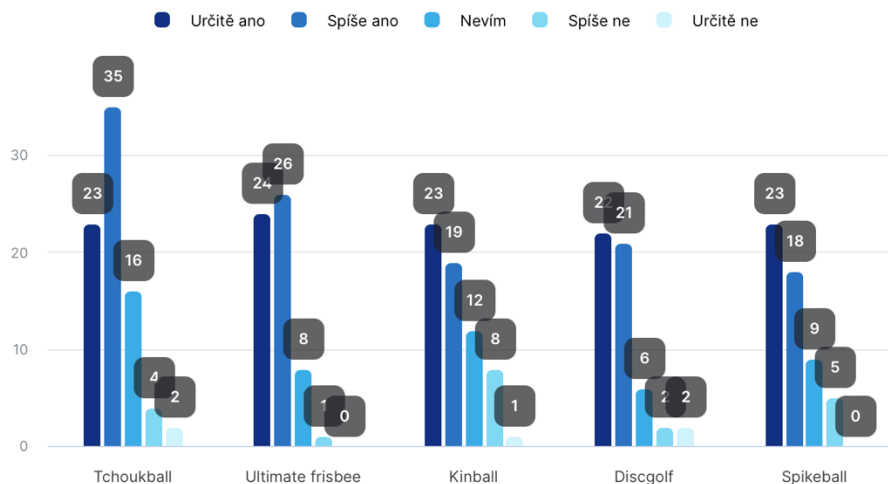

Graf 13 Důvod provozování netradičních sportů (vlastní zpracování)

otázka č. 16 – Ochota vyzkoušet vybrané netradiční sporty

16. otázka se věnovala tomu, do jaké míry dané sporty lákají respondenty k tomu, aby je někdy vyzkoušeli. Podle očekávání většina respondentů má zájem dané sporty vyzkoušet. To zřejmě vyplývá z toho, že výzkumným souborem jsou studenti Fakulty tělesné výchovy a sportu, které obvykle sport baví. U většiny sportů byly výsledky velmi podobné. U všech převládaly odpovědi „určitě ano“, případně „spíše ano“.

16. Pokud jste daný sport nikdy neprovozoval/a, lákalo by Vás si daný sport vyzkoušet? (Pokud jste daný sport již vyzkoušel/a, řádek nevyplňujte)

Graf 14 Ochota vyzkoušet vybrané sporty (vlastní zpracování)

otázka č. 17 – Ochota vyzkoušet netradiční sporty

Otázka č. 17 navazovala na otázku předchozí, nyní ale zjišťovala, který další sport, kromě vybraných pěti, by studenti rádi vyzkoušeli. Vzhledem k povaze otázky bylo velké množství odpovědí, ale nejčastější zde byl famfrpál (15). Bylo tomu pravděpodobně proto, že studenti v průběhu průzkumu zjistili, že tento sport skutečně existuje, zatímco dříve ho znali pouze z filmů.

17. Jaký jiný netradiční sport byste rád/a vyzkoušel/a?

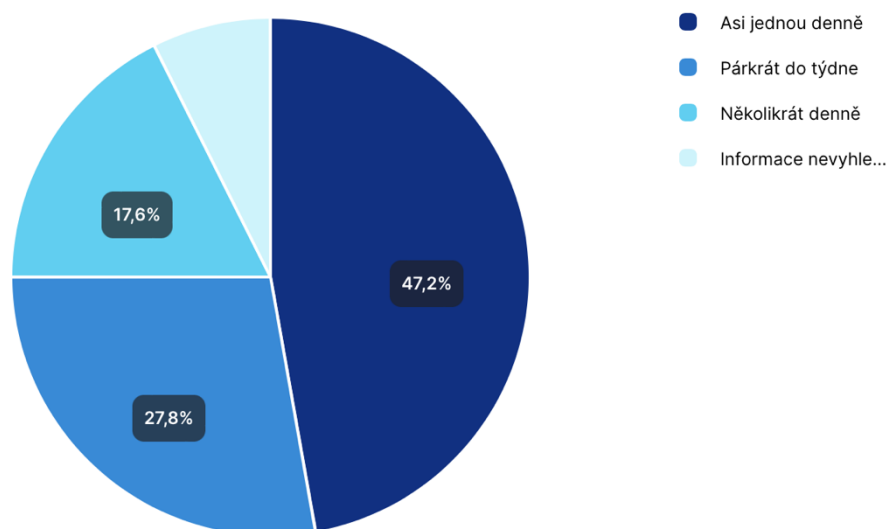
Graf 15 Ochota vyzkoušet netradiční sporty (vlastní zpracování)

5.6 Zdroje informací

otázka č. 18 – Vyhledávání informací o sportu

Tato otázka se věnovala vyhledávání informací, jako jsou například výsledky zápasů obecně. Z grafu můžeme vidět, že studenti sledují tyto informace převážně zhruba jednou denně. Zároveň můžeme z grafu vyčíst, že jen ve výjimečných případech studenti informace vůbec nevyhledávají (pouhých 7 % respondentů)

18. Jak často vyhledáváte informace o sportu obecně?

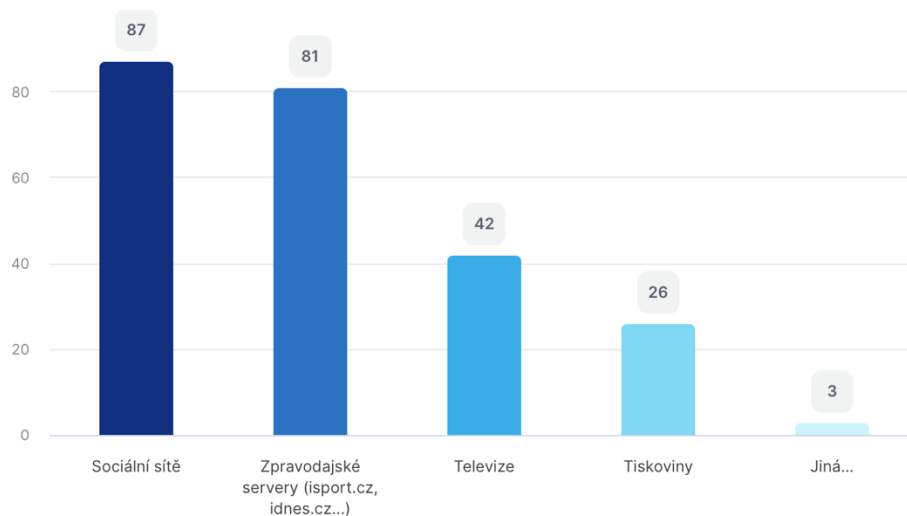

Graf 16 Vyhledávání informací o sportu (vlastní zpracování)

otázka č. 19 – Informační kanály

Zde můžeme vidět, jaké informační kanály studenti nejvíce využívají jako zdroj informací o sportu. Nejsilnějšími médii jsou sportovní zpravodajské servery (jako jsou idnes.cz, isport.cz a další), a poté i sociální sítě se ukázaly jako častý zdroj sportovních informací. Tisková média se v průzkumu ukázala z vybraných jako nejslabší média. To souvisí s tím, že studenti se více přizpůsobili digitálnímu prostředí.

19. Z jakých kanálů tyto informace čerpáte?

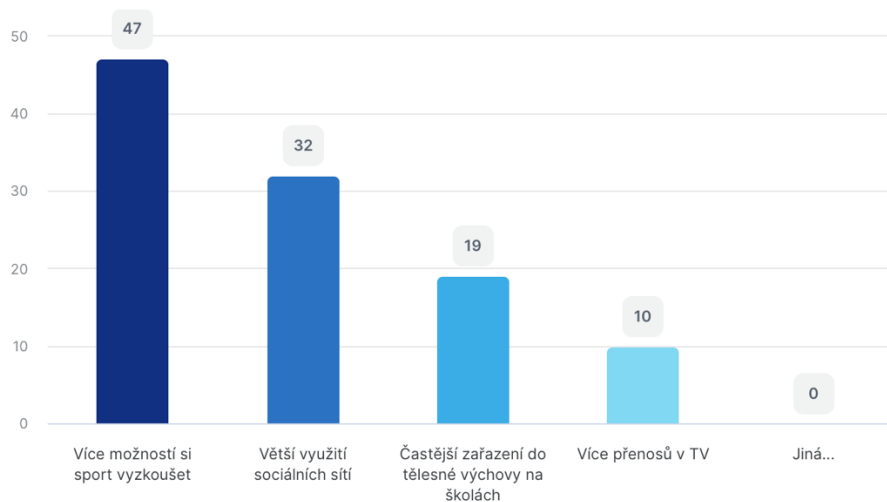
Graf 17 Informační kanály (vlastní zpracování)

5.7 Doporučení

otázka č. 20 – Obecné doporučení

20. otázka se věnovala popularitě netradičních sportů, konkrétně zjišťovala, co by ji podle studentů zvýšilo. Nejčastější odpovědí bylo „více možností si sport vyzkoušet“ (47). Naopak nejméně studenti volili možnost „více televizních přenosů“, kterou zvolilo jen 10 respondentů.

20. Co myslíte, že by nejvíce zvýšilo popularitu netradičních sportů obecně?

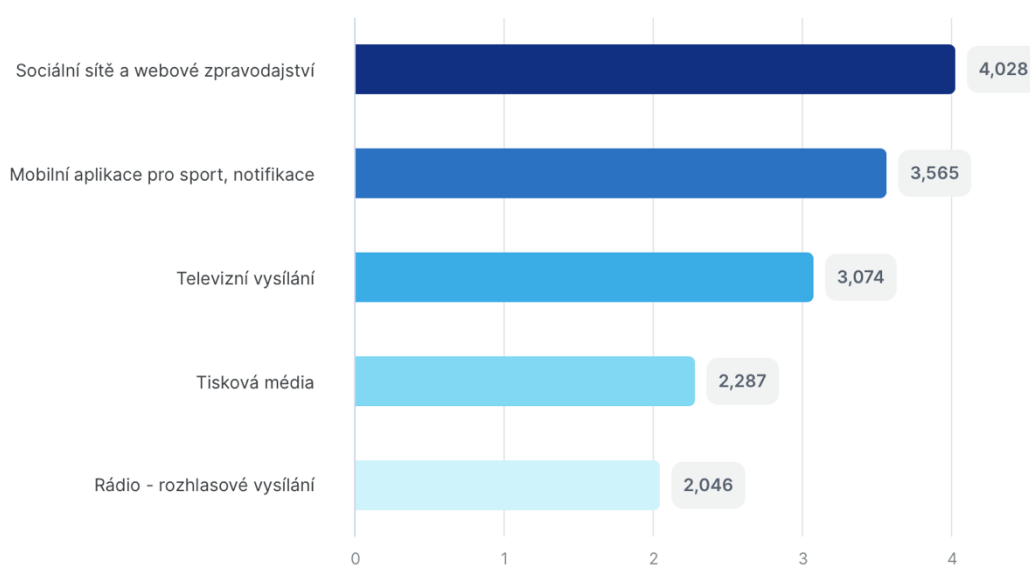

Graf 18 Zvýšení popularity netradičních sportů (vlastní zpracování)

otázka č. 21 – Ideální informační kanály

Poslední otázka v průzkumu hledala ideální informační kanály pro netradiční sporty. Respondenti zde přiřazovali každému kanálu určitou důležitost (1 = nejméně důležité, 5 = nejvíce důležité). Z odpovědí vyšly jako nejdůležitější sociální sítě a webová zpravodajství, kterým studenti průměrně přiřadili důležitost 4,03. Nejméně důležitým informačním kanálem je dle respondentů rozhlasové vysílání (2,05).

21. Jaké informační kanály byste preferoval/a pro netradiční sporty?

Graf 19 Ideální informační kanály (vlastní zpracování)

6 UPLATNĚNÍ VÝSLEDKŮ PRŮZKUMU V PRAXI

Na základě výše uvedeného průzkumu je zde uvedeno několik doporučení pro zástupce netradičních sportů, jak co nejlépe zpopularizovat konkrétní sport, a zvýšit tak členskou základnu.

6.1 Využití sociálních sítí

Jak již bylo zmíněno v kapitole 3. 2. 6 Vybrané netradiční sporty a sociální sítě, sociální sítě jsou v dnešní době velmi důležitý propagační nástroj. Všechny sportovní svazy a asociace by je tedy měly efektivně využívat ke své komunikaci navenek.

Z průzkumu je patrné, že i studenti preferují sociální sítě jako hlavní propagační médium. Vyplývá to hned z několika otázek (otázka č. 12, otázka č. 19, otázka č. 20 a otázka č. 21).

V tabulce č. 1 (Využívané sociální sítě) můžeme vidět, že svazy a asociace vybraných netradičních sportů používají většinu těch nejdůležitějších sociálních sítí. U většiny je ale problémem nízká aktivita, a z toho důvodu lze jen těžko oslovit široké publikum.

Profil na Facebooku se obvykle používá k vytváření událostí a nahrávání fotografií z událostí, které již proběhly, ale hlavně se využívá i jako nástroj pro reklamu. Existují dvě možnosti, bezplatná a placená. Na začátku je dobré investovat do cílení příspěvků tak, aby se zobrazovaly i lidem, kteří zatím nemají ke konkrétní stránce žádný vztah. Postupem času, jak bude počet lidí sledujících stránku narůstat, je možné přejít na neplacený režim, kdy se příspěvky zobrazují potenciálním uživatelům prostřednictvím jejich přátel.

Facebook využívají všechny svazy a asociace vybraných netradičních sportů, většina z nich dokonce pravidelně – vytvářejí události na jednotlivé sportovní akce a podobně. Jedinou asociací, která Facebook nevyužívá tak často, je Česká roundnet asociace.

Instagram je v dnešní době mladší generací využívám ještě více než Facebook. Je ovšem potřeba na této síti být velmi aktivní a neustále přidávat nové příspěvky upozorňující na chystané události, případně reflektující události proběhlé. U proběhlých akcí je také na místě přidávat fotky z jednotlivých akcí postupně, aby sledující měli pocit, že se neustále něco děje. Zároveň je vhodné sledovat světové trendy a přizpůsobovat se jim. V poslední době jsou na Instagramu velmi populární krátká videa

nazvaná „reels“, která se zobrazují lidem na základě algoritmu, jenž personalizuje obsah pro každého uživatele zvlášť. A pokud tvůrce takového videa následuje světové trendy, je mnohem větší šance, že se video dostane k více uživatelům. Další výhodou Instagramu je možnost zapojení uživatelů do nejrůznějších soutěží. Díky těmto soutěžím uživatelé například sdílí daný instagramový účet, který má následně větší dosah.

Co se týče aktivity na Instagramu u vybraných sportů, pouze Česká asociace ultimate frisbee (ČAU Frisbee) a Český svaz kin-ballu využívají tuto sociální síť na téměř každodenní bázi. Když se podíváme na instagramový účet České roundnet asociace, zjistíme, že ačkoliv příspěvky nepřidávají tak často, mnohdy dosahují velké sledovanosti, a to z důvodu, že sledují trendy, a jejich videa tak často zhlédnou i uživatelé, kteří se o sport jako takový více nezajímají. Poté jsou tu ale zbylé dvě asociace (ČADG a Česká asociace tchoukballu), které Instagram využívají ve velmi malé míře. Poslední aktivita ČADG bylo dokonce již v roce 2016, takže se dá říct, že tato asociace Instagram v dnešní době nevyužívá zcela vůbec.

YouTube je další z velmi důležitých sociálních sítí. Na rozdíl od Instagramu, YouTube nevyžaduje každodenní aktivitu. Na této platformě by se měly objevovat například pozvánky na jednotlivé sportovní akce, nebo třeba instruktážní videa, jak sport provozovat.

Svazy a asociace vybraných klubů tuto síť ale víceméně nevyužívají. Jedinou asociací aktivně využívající YouTube kanál je ČAU Frisbee, která v poslední době přidává zhruba jedno video za týden. Zbytek svazů a asociací mají poslední nahraná videa několik měsíců, případně let stará a v současnosti tedy nejsou aktivní.

Poslední rozebíranou sociální sítí je TikTok. TikTok je mobilní aplikace pro sdílení krátkých videí, která se stala velmi populární zejména mezi mladými uživateli. TikTok umožňuje uživatelům vytvářet a sdílet krátká videa s různými filtry, hudbou a efekty. V oblasti sportu mohou sdružení využívat TikTok jako platformu pro marketing svých sportovních akcí apod. Vzhledem k širokému dosahu a popularitě sítě mezi mladšími uživateli může TikTok pomoci přilákat nové zájemce o daný sport.

Z vybraných sportů je na této platformě pouze ČAU Frisbee, která je tedy jako jediná aktivní na všech zmíněných sociálních sítích. Ostatní svazy a asociace vybraných

netradičních sportů TikTok nevyužívají, a ztrácí tak možnost oslovit potřebné publikum – mladou generaci, která je vždy motorem sportovních organizací.

6.2 Dostupnost sportovišť

Výše zmíněné sociální sítě cílí spíše na mladší generaci, je ale potřeba myslet i na jejich rodiče – pokud se oni k danému sportu sami dostanou, je možné, že k němu povedou i své děti. Otázkou ale je, zda jsou tyto vybrané sporty dostatečně dostupné. Je potřeba myslet i na to, aby lidé měli možnost vyjít ven a daný sport si zkusit, je tedy nutné budovat nová sportoviště, kde si lidé mohou tyto sporty vyzkoušet. Problémem ale samozřejmě je, že vystavění nového sportoviště nemusí nutně znamenat, že ho lidé budou často využívat.

6.3 Netradiční sporty na školách

Další cestou, jak přilákat mladou generaci k netradičním sportům, je zařazení těchto sportů do školní výuky tělesné výchovy. Můžeme se podívat například na florbal, který je jasným důkazem toho, že zařazení sportu do škol může značně zvýšit jeho popularitu. Jedním z nejlepších způsobů, jak propagovat sport, je umožnit dětem, aby si ho samy vyzkoušely, poskytnout jim potřebné vybavení a ukázat jim, jak zábavné a prospěšné může být věnovat se sportovní aktivitě. Pokud se pak děti samy naučí základním dovednostem a radosti ze hry, mohou přijít domů s touhou věnovat se danému sportu.

6.4 Závěrečná doporučení

V dnešním světě, kde jsou stále populárnější tradiční sporty, jako je fotbal nebo hokej, mohou některé netradiční sporty ustoupit do pozadí. I tyto méně známé sporty si však zaslouží pozornost, protože mohou nabídnout zábavné a přínosné způsoby, jak se zapojit do fyzické aktivity. Proto bych zde chtěl shrnout několik bodů, které navrhuji ke zvýšení popularity vybraných netradičních sportů.

- Aktivněji využívat sociální sítě.
- Cílit nejen na mladou generaci, ale i na rodiče malých dětí.
- Snažit se o zařazení těchto sportů do nejrůznějších sportovních festivalů, kde si lidé mohou daný sport vyzkoušet na vlastní kůži.
- Dostat daný sport do škol, například pomocí darování potřebného sportovního náčiní školám.
- Snažit se o budování nových sportovišť, kde je možné sport vyzkoušet

7 DISKUZE

Tato práce se zabývá netradičními sporty. Problematikou postojů studentů k netradičním sportům se doposud žádné práce nezabývaly. Nelze tedy provést porovnání s žádným již provedeným průzkumem. O podrobném popisu netradičních sportů také není mnoho knižní literatury, a proto je značný podíl teoretické části práce sepsán na základě elektronických zdrojů.

Už jen samotné vymezení, které sporty patří mezi ty netradiční, není v teorii jednoznačně určeno. A právě vymezení těchto sportů bylo jedním z úkolů práce. Pro vymezení těchto sportů jsem se rozhodl určit jednotlivá kritéria vypsána v kapitole 3.2 Netradiční sport. Mnou zvolená kritéria nejsou ale dokonalá, jelikož nezohledňují některé faktory, jako je například velikost členské základny. Co ale s jistotou netradiční sporty spojuje, je to, že byly vymyšleny až poměrně nedávno (podle mých kritérií sporty musely být vymyšleny v průběhu posledních 100 let).

Na základě těchto kritérií vznikl seznam několika sportů splňujících dané podmínky. Tato práce se věnuje především pěti sportům z tohoto seznamu, které byly vybrány na základě předvýzkumu, kde je respondenti nejčastěji vybrali za netradiční.

Z hlediska validity si myslím, že výsledky výzkumu lze zobecnit na celou Fakultu tělesné výchovy a sportu, jelikož se domnívám, že počet respondentů byl pro tuto práci vzhledem ke specifickému předmětu průzkumu dostatečný, případně na hranici dostatečnosti.

Výsledky průzkumu byly zajisté ovlivněny povahou respondentů. Průzkum ukázal poměrně dobrou znalost netradičních sportů, stejně tak ukázal častou osobní zkušenost s těmito sporty – to pravděpodobně vyplývá z toho, že vyplněním dotazníku mohli spíše strávit čas ti, které téma netradičních sportů zajímá, a to se projevilo i na výsledcích průzkumu.

Pokud bychom porovnávali příčiny sportování, zjistili bychom, že výsledky z průzkumu se shodují s některými předpoklady rozebranými v teoretické části. Jak zmiňují ve své publikaci Grexa a Strachová (2011), jedním z hlavních důvodů provozování sportu v dnešní době je socializace a vytváření týmového ducha. Toto potvrdil i průzkum v této práci, podle kterého 44 % účastníků výzkumu vedla k aktivnímu vyzkoušení některého z netradičních sportů právě sociální skupina. Ačkoliv se zmíněná publikace nevěnovala

specificky netradičních sportů, průzkum potvrzuje, že i u těchto sportů je faktor socializace velmi důležitý.

Průzkum také prokázal, že není příliš velký rozdíl mezi tím, kolik studentů daný sport vyzkoušelo a kolik studentů daný sport někdy sledovalo. Jediný větší rozdíl byl u sportu ultimate frisbee, který zkusila zhruba polovina respondentů, ale sledovala ho pouze zhruba pětina. U ostatních sportů tyto rozdíly byly mnohem menší, řádově v několika jednotkách procent.

Na závěr diskuse bych rád zmínil, že pro zobecnění výsledků průzkumu na celou populaci by bylo nutné dotazníkové šetření výrazně rozšířit, a především by bylo nutné výrazně rozšířit vzorek respondentů. V této práci byli základním souborem pouze studenti Fakulty tělesné výchovy a sportu, neboť se předpokládalo, že mají určitý vztah ke sportu obecně. Průzkum celé populace by však přesto měl smysl, zejména v době, kdy máme k dispozici tolik možností a zdrojů, a byla by škoda, kdybychom jako společnost preferovali stále stejné sporty a nebyli otevření novým zkušenostem.

8 ZÁVĚR

Sport obecně je obrovským fenoménem dnešní doby, zejména pak u studentů Fakulty tělesné výchovy a sportu, u kterých se to předpokládá. Potvrzuje to i průzkum, kterého se zúčastnilo celkem 108 respondentů ze zmíněné fakulty. Z toho více než polovina aktivně sportuje několikrát týdně a sledování sportu se přes 70 % věnuje alespoň jednou týdně. Díky takovému vztahu ke sportu se ukázalo, že studenti mají poměrně dobrý přehled i o sportech netradičních, kterých dokázali v otázce č. 5 vyjmenovat celou řadu. Většina těchto vyjmenovaných sportů i splňovala mnou stanovená kritéria netradičních sportů (viz. kapitola 3.2 Netradiční sport).

Doporučení, která jsou uvedena v kapitole 6.4 Závěrečná doporučení, jsou jen dílčími kroky, které by mohly pomoci s rozšířením netradičních sportů do povědomí více lidí. Tím se může i zvýšit členská základna těchto sportů, a může se tak objevit mnoho nových talentů, kteří mohou dosáhnout velkých úspěchů, a tím zase zvýšit popularitu těchto netradičních sportů.

Současně bych rád zdůraznil, že by bylo vhodné věnovat mnohem více pozornosti rozpracování závěrečných doporučení. V současném rozsahu této práce jsou totiž jejich formulace prezentovány v poměrně zjednodušené formě, která by mohla být dále prohloubena a rozvinuta.

Téma popularity sportu je velmi aktuální a významné nejen v současnosti, ale v každé době. Je fascinující sledovat, jaké sporty získávají popularitu a jak se mění preferované aktivity lidí. Dynamika tohoto odvětví vyžaduje průběžný a kontinuální výzkum, neboť se neustále objevují nové sporty a trendy, které ovlivňují sportovní scénu. To, co bylo v minulosti populární a oblíbené, může být nahrazeno novými a dosud neznámými sportovními disciplínami, které mají potenciál stát se v budoucnosti velmi populárními. Z toho důvodu si myslím, že i tento průzkum postojů studentů k netradičním sportům byl důležitý, abychom lépe porozuměli tomu, co motivuje lidi ke vstupu do těchto nových sportovních světů a jak se mění jejich preference a zájmy.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. SLEPIČKOVÁ, Irena. *Sport a volný čas*. 1. vyd. Praha: Karolinum, 2005, 111 s. ISBN 80-246-0044-7.
2. ZIMMEROVÁ, Renate. *Netradiční sportovní činnosti: náměty a metody pro školu i volný čas*. Vyd. 1. Editor Renate Zimmer. Překlad Zdeněk Šmarda. Praha: Portál, 2001, 255 s. ISBN 80-717-8460-5.
3. ŠTUMBAUER, Jan, Marek WAIC a Jiří KÖSSL. *Vybrané kapitoly z dějin tělesné kultury*. Univerzita Karlova, 2008. ISBN 978-80-246-1566-0.
4. KOLIŠ, Jiří a Michal NINGER. *Český sport 1862-1914. Nezávislý novinář*, 2004. ISBN 80-86032-06-X.
5. OLIVOVÁ, Věra. *Lidé a hry : historická geneze sportu*. Olympia, 1979. ISBN 10-41032-06-29.
6. ATKINSON, Rita L. *Psychologie*. 2., aktualiz. vyd., V Portálu 1. Překlad Erik Herman, Miroslav Petřela, Dagmar Brejlová. Praha: Portál, 2003, 751 s. ISBN 80-7178-640-3.
7. HARTL, Pavel a HARTLOVÁ, Helena. *Psychologický slovník*. 2. vyd. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-569-1.
8. ZIMMER, Renate. *Netradiční sportovní činnosti*. Šmarda, 2001. ISBN 80-7178-460-5.
9. ZACHAROVÁ, Eva a Jitka ŠIMČÍKOVÁČÍŽKOVÁ. *Základy psychologie pro zdravotnické obory*. 2. Praha: Grada, 2019. ISBN 978-80-247-4062-1.
10. AZJEN, I. *Attitudes, Personality and Behavior*. 2. vyd. London: Open University Press. 2005. 192 s. ISBN 0335217036.
11. TAHAL, Radek a Kolektiv. *Marketingový výzkum – Postupy, metody, trendy*. Praha: Grada, 2017. ISBN 978-80-271-0206-8.
12. KOZEL, R. *Moderní marketingový výzkum: nové trendy, kvantitativní a kvalitativní metody a techniky, průběh a organizace, aplikace v praxi, přínosy a možnosti*. Praha: Grada, 2006. 280 s. ISBN 802470966x.
13. GREXA, Ján a Milena STRACHOVÁ. *Dějiny sportu: Přehled světových a českých dějin tělesné výchovy a sportu*. Brno: Masarykova univerzita – Fakulta sportovních studií, 2011. ISBN 978-80-210-5458-5.

SEZNAM INTERNETOVÝCH ZDROJŮ

1. Evropská Unie. *Bílá kniha o Sportu. Ministerstvo Školství, Mládeže a Tělovýchovy* [Online]. 2007 [Citace: 16. 2. 2023]. Dostupné z: <<https://www.msmt.cz/sport/bila-kniha-o-sportu>>.
2. Česká asociace discgolfru [online]. Praha: ČADG, 2022 [cit. 2023-02-21]. Dostupné z: <https://cadg.cz/o-asociaci/>
3. Online etymology dictionary. *Etymology online* [online]. 2020 [cit. 2023-02-26]. Dostupné z: <<https://www.etymonline.com/search?q=popularity>>
4. Česká asociace tchoukballu, z.s [online]. Česká asociace tchoukballu, z.s, 2020 [cit. 2023-03-10]. Dostupné z: <https://www.tchoukball.cz/o-tchoukballu>
5. PRAVIDLA TCHOUKBALLU. *Tchoukball.cz* [online]. 2020 [cit. 2023-03-10]. Dostupné z: https://www.tchoukball.cz/_files/ugd/655130_e999f12f98544c2b9302a998daaa422c.pdf?index=true

6. SEONIA, Mike. A Spike in Interest. Rcgcspring2016journalism [online]. 2016, 2016, 2 [cit. 2023-04-01]. Dostupné z: <https://rcgcspring2016journalism.wordpress.com/2016/04/05/a-spike-in-interest/>
7. Česká roundnet asociace [online]. 2023 [cit. 2023-05-05]. Dostupné z: <https://asociace.roundnet.cz>
8. STAŠEK, David. Sociální sítě jako marketingový nástroj. Brno, 2017. Bakalářská práce. Mendelova univerzita, Provozně ekonomická fakulta. Vedoucí práce Ing. Dita Dlabolová
9. KEILMAN, John. Sport you may not have heard of is evening playing field in PE classes. Chicago Tribune [online]. 2016 [cit. 2023-05-08]. Dostupné z: <https://www.chicagotribune.com/columns/ct-tchoukball-met-20161014-story.html>
10. LATREILLE, Christine. Kin-Ball: The amazingly fun sport you've probably never heard of. Active for life [online]. 2022 [cit. 2023-04-12]. Dostupné z: <https://activeforlife.com/kin-ball/>
11. Co je ultimate. Česká asociace Ultimate Frisbee [online]. 2017 [cit. 2023-04-12]. Dostupné z: <https://www.czechultimate.cz/ultimate>
12. NADEAU, Ben. Understanding Spirit Of The Game. Coach Up Nation [online]. 2016 [cit. 2023-04-12]. Dostupné z: <https://www.coachup.com/nation/articles/understanding-spirit-of-the-game>
13. Kinball. In: Wikimedia Commons [online]. 2014 [cit. 2023-04-22]. Dostupné z: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:20e_journ%C3%A9e_du_championnat_de_france_2013-2014_de_Kin-Ball_081.jpg
14. Discgolf. In: Wikimedia Commons [online]. 2014 [cit. 2023-04-22]. Dostupné z: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Disc_golf.jpg
15. Tchoukball. In: Wikimedia Commons [online]. 2022 [cit. 2023-04-22]. Dostupné z: [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Tchoukball_Geneva_Indoors_2022_-_Nations_Cup_-_Final_Women_-_Olivier_Renaud_\(52577441059\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Tchoukball_Geneva_Indoors_2022_-_Nations_Cup_-_Final_Women_-_Olivier_Renaud_(52577441059).jpg)
16. BARNES, Elvert. Spikeball. In: Flickr [online]. Washington DC, 2013 [cit. 2023-04-22]. Dostupné z: <https://www.flickr.com/photos/perspective/8629527087>

SEZNAM GRAFŮ, OBRÁZKŮ A TABULEK

Tabulka 1 Výsledky předvýzkumu (vlastní zpracování)	17
Tabulka 2 Využívané sociální sítě (vlastní zpracování)	24
Tabulka 3 Znalost konkrétních sportů (vlastní zpracován)	37
Obrázek 1 Kinball (zdroj: wikimedia commons, 2014)	19
Obrázek 2 Ultimate frisbee (zdroj: Česká asociace ultimate frisbee, 2017).....	20
Obrázek 3 Discgolf (zdroj: wikimedia commons, 2008).....	21
Obrázek 4 Tchoukball (zdroj: wikimedia commons, 2022)	23
Obrázek 5 Spikeball (zdroj: Elvert Barnes, 2013).....	24
Obrázek 6 Proces průzkumu (vlastní zpracování)	28
Obrázek 7 Zjednodušená operacionalizace dotazníku (vlastní zpracování).....	29
Graf 1 Porovnání počtu sledujících na sociálních sítích (vlastní zpracování).....	25
Graf 2 Pohlaví respondentů (vlastní zpracování)	32
Graf 3 Frekvence aktivního sportování (vlastní zpracován).....	33
Graf 4 Frekvence sledování sportu (vlastní zpracován)	34
Graf 5 Výběr netradičních sportů (vlastní zpracování)	35
Graf 6 Znalost vybraných sportů (vlastní zpracován)	36
Graf 7 Znalost pravidel (vlastní zpracován)	37
Graf 8 Sledovanost netradičních sportů (vlastní zpracování).....	38
Graf 9 Sledovanost konkrétních netradičních sportů (vlastní zpracován).....	39
Graf 10 Využívané mediální kanály (vlastní zpracování)	40
Graf 11 Mediální prostor v televizním vysílání (vlastní zpracování).....	41
Graf 12 Aktivní zkušenost s vybranými sporty (vlastní zpracován)	41
Graf 13 Důvod provozování netradičních sportů (vlastní zpracování).....	42
Graf 14 Ochota vyzkoušet vybrané sporty (vlastní zpracování).....	43
Graf 15 Ochota vyzkoušet netradiční sporty (vlastní zpracování)	43
Graf 16 Vyhledávání informací o sportu (vlastní zpracování)	44
Graf 17 Informační kanály (vlastní zpracování).....	45
Graf 18 Zvýšení popularity netradičních sportů (vlastní zpracování)	45
Graf 19 Ideální informační kanály (vlastní zpracování).....	46

SEZNAM PŘÍLOH

- příloha č. 1 – Statistiky předvýzkumu
- příloha č. 2 – Operacionalizace dotazníku
- příloha č. 3 – Dotazník